

VISIE EN MISSIE

GEREFORMEERDE KERK ZWARTSLUIS
mei 2017

VOORWOORD

Wat is Gods roeping voor onze gemeente, in onze tijd en context? In het seizoen 2016/2017 heeft de kerkenraad van de Gereformeerde kerk te Zwartsluis zich op deze vraag bezonnen.

In dit boekje vindt u de toelichting op de uiteindelijk geformuleerde visie en missie. Waarom is visie noodzakelijk? Wat is er in het (recente) verleden gedaan aan visievorming in onze gemeente? Wat betekent het dat onze gemeente gekarakteriseerd is als 'gereformeerd, opbouwend versterkt door evangelisch gedachtengoed'?

We willen graag delen welke Bijbelse gegevens aan de visievorming ten grondslag liggen. Omdat de Heilige Schrift zeer rijk is en verschillende accenten zijn gelegd, willen we hiermee tonen wat in de loop van het traject van visievorming naar boven is gekomen. Gods Woord is leidend en we zijn het traject van visievorming biddend om de voortdurende leiding van de Heilige Geest aangegaan.

De eerste bijlage is een soort samenvatting: de preek die gehouden is op 19 februari 2017 om vanuit de Bijbel heel de gemeente te laten delen in het visieproces. De volgende bijlagen bestaan uit enkele documenten die een weergave bieden van de inhoud van de visieweekenden: het programma van één van de weekenden, samenvattingen van de toespraken van ds. Orlando Bottenbley, een overzicht van onze inbreng van persoonlijke geloof, een weergave van onze waardering van en verlangen voor de gemeente. Ten slotte voegen we toe een document met enkele theologische gegevens met betrekking tot gemeente-zijn die als algemene studie is gemaakt voorafgaande aan het visie traject.

ds. Henrico ter Beek

Leden van de visiegroep:

Henrico ter Beek, Tiemen van Dijk, Harry en Ineke Kerssies

Leden van de kerkenraad seizoen 2016-2017:

Henrico ter Beek, Paul Smelt, Joy Smit, Barend Vinke (*moderamen*)

Piet Apperlo, Henk Bonsink, Wiebbe Anne Bonsink, Gijsbert van Dijk, Tiemen van Dijk, Tineke Gouman-van Zanten, Johannes van der Stouwe, Jetty de Vries-van der Stouwe, (*taakgroepleiders*) Geert van Beek, Luit Benedick, Wicher van den Berg, Christien Blei-Martinus, Arend Bonsink, Henk Boxum, Bauk van Dooren-Smits, Liesbeth ten Klooster, Bert Leistra, Jenny Leistra-Dunnink, Tineke van Streun, Christien Timmerman-van Benthem, Jan Timmerman, Geralda Timmerman-Zoutman, Freddy Weijs (*pastorale ouderlingen*) Renje Bosgraaf-Schapelhouman (*ouderling groepspastoraat*) Martijn Dragt, Harmique Dragt-Boxum, Henk Horzelenberg (*jeugdouderlingen*) Klaas Bood, Jack Bosma, Theo van de Brink, Riny Coenraads, Marjon Dragt-Plomp, Marjan Hageman-Marskamp, Jan Heetebrij, Janine Kikkert, Jan Timmerman, Thijs Tulp, Anna Winters-Bonsink (*diakenen*) Roel van den Berg, Elize Pastink-van Dijk, Renske Westerhuis-Grendelman (*ouderling-kerkrentmeesters*)

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	3
1. WAAROM DIT VISIE-TRAJECT?	6
1.1 Dankbaar voor de huidige gemeente	7
1.2 Visievorming is noodzakelijk	7
1.3 identiteit, perspectief (vooruitzicht) en focus	8
1.4 Enkele praktische punten	8
1.5 Historie van visievorming in onze gemeente	9
2. DE CONTEXT VAN DE GEREFORMEERDE TRADITIE	12
2.1 Sprekende vroomheid	13
2.2 De gehele Schrift, Drie-eenheid, het gehele leven, genade	13
2.3 Dynamische openheid als wezenlijk kenmerk	14
2.4 Activiteit en participatie	14
2.5 Risico gereformeerde traditie en correctie door evangelisch gedachtengoed	15
3. BIJBELSE GEGEVENS OVER GEMEENTE-ZIJN	16
3.1 De kern van het evangelie: de persoon van Jezus Christus	17
3.2 Liefde en genade	18
3.3 De drie basisfuncties van iedere gemeente	18
3.4 Basics vanuit de eerste gemeente - Handelingen 2	19
3.5 De missie van de kerk	20
3.6 Enkele Bijbelse beelden van 'de gemeente'	21
4. VISIE EN MISSIE	23
5. KADERS VOOR BELEIDSONTWIKKELING	26
Bijlage 1: Preek over gemeente-zijn naar aanleiding van het visietraject	28
Bijlage 2: Programma visie weekenden	36
Bijlage 3: De geestelijke kerkenraad-inleiding ds. Orlando Bottenbley	39
Bijlage 4: De missie van de kerk-inleiding ds. Orlando Bottenbley	42
Bijlage 5: Geestelijk leven aan de hand van liederen en Bijbelteksten	45
Bijlage 6: Waardering en verlangen voor de gemeente	48
Bijlage 7: Enkele Bijbels-theologische lijnen ten behoeve van visie op gemeente-zijn	53

1

WAAROM DIT VISIE-TRAJECT?

1. WAAROM DIT VISIE-TRAJECT?

1.1 DANKBAAR VOOR DE HUIDIGE GEMEENTE

Vóór al het andere wat hierna wordt gezegd, willen we als eerste opmerken dat we heel dankbaar zijn voor de gemeente zoals zij nu is. We geloven dat onze gemeente geen gemeenschap is die door mensen is gevormd, maar dat wij *door God geroepen zijn* om een gemeenschap te zijn waarin het evangelie centraal staat. De kerk is 'het werk der eeuwen, dat Zijn Geest omspant... / God is getrouw' (Gezang 304 vers 1). Vanuit deze basis willen we verder gaan (en niet dat we ontevreden zijn over hoe de dingen gaan). We denken aan een uitspraak van Bonhoeffer: 'Wie zijn droom van een christelijke gemeenschap hoger stelt dan de christelijke gemeenschap zelf, verstoort in feite elke christelijke gemeenschap, ook al meent hij het persoonlijk nog zo goed en zo eerlijk.' We zijn erg blij met iedereen die zich aan de geloofsgemeenschap verbonden weet en zich daarvoor inzet! Dus mogen we vreugde en dankbaarheid over de gemeente zoals zij er is als vertrekpunt nemen (zie voor een verwoording van de dankbaarheid over de gemeente: Kolossenzen 1: 3-14).

1.2 VISIEVORMING IS NOODZAKELIJK

Dit gezegd hebbende nemen we een volgende stap: toch is visieontwikkeling een zaak die voor de gemeente steeds van belang is. Visie bepaalt de gemeente bij haar kern, enerzijds, én is leidraad bij het zoeken van haar weg in deze tijd, anderzijds. De spreukendichter zei al: 'Door gebrek aan visie gaat het volk ten gronde' (Spreuken 11: 14). Zonder visie is ook de gemeente als een schip dat geen haven heeft. Het gaat zwalken of dobert een beetje op de golven en laat zich meenemen op de stroom.

In een gemeente die in een lange traditie staat, is het niet vanzelfsprekend dat wordt gewerkt vanuit een visie, omdat het bestaan van de gemeente lange tijd vanzelfsprekend is geweest, activiteiten vaak worden herhaald en patronen en processen hetzelfde blijven. Het is goed mogelijk dat er over de toekomst weinig wordt nagedacht en als vanzelf vanuit het verleden wordt gevuld: we doen zoals we altijd hebben gedaan. Maar gebrek aan richting heeft een negatieve invloed op de betrokkenheid van de leden: 'People grow tired of giving themselves to an organization that is planning to go nowhere.' We willen voorkomen dat iemand zegt: 'Als je niks wilt, kun je daar heel goed terecht.'

We willen hierbij opmerken dat we niet willen veranderen om te veranderen of vernieuwen om te vernieuwen. De kerk mag zeker een plaats van rust zijn te midden van de onrustige en altijd veranderende maatschappij. In de gemeente willen we recht doen aan twee kanten van de zaak: *comfort and challenge*, troost/bemoediging en uitdaging. Visieontwikkeling betekent bepaald niet dat de huidige praktijk overboord wordt gezet. 'Don't change a winning team.'

Toch mogen we elkaar aanscherpen: is nog steeds helder wat Gods roeping voor de gemeente is in deze tijd? Die vraag moeten we elkaar van tijd tot tijd blijven stellen.

1.3 IDENTITEIT, PERSPECTIEF (VOORUITZICHT) EN FOCUS

Visie omvat enkele aspecten: identiteit, perspectief (voorzicht) en focus.

Werken aan identiteit

Een visie vertelt in de eerste plaats in een paar woorden iets over de volgende vragen: Wie zijn we (tot Wie behoren we)? Wat is onze roeping en missie van Godswege? Hoe willen we ons daaraan wijden? Met andere woorden: wat is onze identiteit?

Een duidelijke identiteit is altijd belangrijk voor een organisatie en zeker ook voor de kerk.

Werken aan perspectief

Visie is in de tweede plaats een helder, gedeeld en prikkelend beeld van de toekomst dat de gemeente zich voor ogen stelt en waar ze naar toe wil werken. Visie is nodig om het heden te beoordelen, de toekomst tegemoet te gaan, problemen en uitdagingen op te sporen. Pas wanneer de feitelijkheid op spanning wordt gebracht met een visie, ontstaat er brandstof voor verandering en komt er beweging. Door de huidige situatie en de ontwikkelde visie te laten botsen, ontstaat een creatieve spanning die uitnodigt tot verandering in de richting van de visie.

Werken aan focus

Een visie brengt eenheid en samenhang en een visie fungeert als een sluitsteen in het gewelf. Een visie brengt focus. Die visie maakt een bezielde geheel: een lichaam, een gemeenschap met Spirit. Bezieling, begeestering, enthousiasme!

Door de Geest geleid

Belangrijk is dat visie in een kerk niet wordt gemaakt. Visieontwikkeling in de christelijke gemeenschap is niet als eerste een kwestie van brainstorming, maar vooral vrucht van luisterend gebed, van openheid voor wat van Godswege te verstaan wordt gegeven ('brainstilling'). 'A vision that hints of the future does not originate in wishful thinking but draws its energy from an encounter with the One in whom the future exists.' Afstemmen op God moet vanzelfsprekend zijn in het vormen van visie (zoals het vanzelfsprekend is in heel het kerkelijk leven). 'Ik wil gaan staan op mijn wachttorens en uitzien naar wat Hij tot mij spreken zal' (Hab. 2:1). Hieruit vloeit voort dat de visie een duidelijke Bijbelse fundering heeft.

Tijdens de visie-weekenden met de kerkenraad kwam de volgende Psalmregel naar boven:

HERE, maak mij Uwe wegen, door Uw Woord en Geest bekend. (Psalm 25, vers 2, berijmd)

Bij het luisteren naar de Geest bij de visie vorming hoort ook de vervolgstap: *gehoorzamen* aan wat de Geest (vanuit de Bijbel) dan zegt!

1.4 ENKELE PRAKTISCHE PUNTEN

a. Een visie is geen mission statement: een minibelijdenis en een opsomming van dingen waar je het onmogelijk mee oneens kunt zijn, maar waarbij je in de praktijk nog

alle kanten mee uit kunt. Het kan verworden tot een vergaarbak van allemaal wenselijkheden, maar niet van keuzes. De spits ontbreekt. En dat is nu juist de functie van een visie.

Het is belangrijk om te werken met een beperkt aantal focussen. Gemeenten die goed functioneren beperken zich in het algemeen tot een paar taken en doen die goed (bijvoorbeeld: eredienst, pastorale zorg en beheer/bestuur). Zo kunnen bijvoorbeeld drie speerpunten worden geformuleerd en moet daaraan worden vastgehouden. Alles wat zich verder aandient moet worden afgeweerd om je te concentreren op deze drie zaken. Ook al heeft de kerk in de loop der eeuwen een aantal belangrijke kernpunten van activiteit ontplooid (eredienst, pastorale zorg, onderwijs, diaconaat, en om dit te faciliteren: bestuur en beheer), is het belangrijk dat ook deze zaken draaien om de centrale visie. In wat daar niet toe bijdraagt, moet geen energie worden gestoken. Minder is beter.

- b. De visie en missie moeten kort en krachtig geformuleerd worden en veelvuldig gecommuniceerd worden.

Voorbeelden van een korte maar krachtige visie:

- Gered om te redden (Leger des Heils)
- *Anchored to the Rock, geared to the times* (Youth for Christ)

Een voorbeeld van een zeer contextbepaalde visie is die van de Barmer Thesen, opgesteld door de Bekennende Kirche in nazi-Duitsland. Deze plaatste tegenover de nazi-ideologie niet de geloofsbelijdenis van Nicea, maar de korte belijdenis: 'Jezus is Heer'. Dat is een visie die op hoogst actuele manier duidelijk maakt, wie we zijn en tot wie wij behoren (Jezus) en wat ons missie is (niet Hitler, maar Jezus volgen).

- c. Ten slotte is het belangrijk dat de visie resulteert in een missie die concreet geoperationaliseerd is. Dat wil zeggen: hoe willen we de visie realiseren of in ieder geval voorwaarden scheppen. Wat gaan we daartoe doen, aanbieden; hoe gaan we daarin stimuleren? De visie moet worden waargemaakt in alle 'afdelingen' (de liturgie, de catechese, de diaconie, het werk van de pastor, enz.) en het gedrag van haar leden.

Samenvattend: 'voorwaarde voor goede leiding is visie op de roeping van de gemeente en een beleid waarin die visie geconcretiseerd wordt.' (*Jan Hoek, Geroepen in een nieuwe eeuw, p. 53-54*)

1.5 HISTORIE VAN VISIEVORMING IN ONZE GEMEENTE

In het verleden is de volgende brede kernvisie voor de Gereformeerde kerk te Zwartsluis geformuleerd:

'Gefundeerd op Gods liefde en genade in Jezus Christus en geleid door de Heilige Geest willen wij een liefdevolle gemeenschap van christenen zijn, die er op gericht is om God te dienen in de dienst aan onze naaste, om te groeien in toewijding aan de Heer en zijn Rijk, om mensen in aanraking te brengen met Jezus Christus, opdat de drie-enige God wordt geëerd en aanbeden.'

Enkele jaren gelden zijn de volgende visie en missie geformuleerd:

De visie luidt: *'Over 10 jaar willen we, zo God ons de tijd geeft, nog steeds een levende, getuigende en aansprekende gemeente van Jezus Christus zijn.'* Het gaat hier met name om de blik op een hoopvolle toekomst. De missie (hoe je iets doet) is: *'omzien naar elkaar door een ontmoetende gemeente te zijn.'* Geloven doe je samen. En we komen verder als we het geloofsgesprek voeren, met elkaar, met medegelovigen uit andere christelijke gemeenten en met buitenstaanders. Dit geloofsgesprek wordt geformuleerd als ont-moeting. Er staat een streepje tussen ont en moeten omdat we dit gesprek willen voeren zoals Jezus ons dat heeft voorgeleefd.

We mogen constateren dat de kern van de gemeente ontmoeting hoog in haar vaandel heeft. Dat is mooi en belangrijk. Tegelijk willen we dit aanscherpen (zoals in het vervolg zal worden uitgewerkt). In het kort gezegd (in het volgende hoofdstuk over enkele Bijbelse gegevens betreffende gemeente-zijn komen we hierop terug) zijn de kernfuncties van de gemeente: (a) omgang met God, (b) gemeenschap en (c) dienst aan/uitstraling naar de wereld. Bij de Bijbelse gemeenschap draait het niet om vriendschap en gezelligheid, maar is deze geladen met de twee andere functies: omgang met God en Gods werk ten behoeve van de wereld. Op dit moment lijkt de gewone (horizontale) menselijke gemeenschap de overhand te hebben. Op zich is dat natuurlijk niet verkeerd, maar binnen de gemeente kan er niet alleen een psychische gemeenschap zijn (zo noemt Bonhoeffer dit: mensen die het met elkaar kunnen vinden) maar moet er principieel een pneumatische gemeenschap zijn (mensen die door God geroepen zijn tot deze gemeenschap, door de Geest samengebracht). Het samenzijn in de naam van Jezus is ongetwijfeld impliciet aanwezig, maar mag ook expliciet aanwezig zijn, al was het maar om te voorkomen dat het impliciete verdwijnt.

Kortom, de volgende zaken moeten onder ons de aandacht hebben:

- De nadruk moet in de praktijk niet liggen op regels, formaliteit en organisatie, maar de binnenkant van genade, vrijheid en vreugde mogen de sfeer bepalen.
- We moeten blijven groeien van een psychische gemeenschap naar een pneumatische gemeenschap.
- Nodig is - met name in onze tijd – dat er meer expliciete aandacht is voor het gesprek over God, wie Hij voor ons is, onze omgang met God.
- In het midden van de gemeenschap mag aandacht zijn en blijven voor Gods aanwezigheid onder en in ons (lofprijzing en aanbidding).
- Het is niet onze roeping om alleen naar binnen gericht te zijn. Aandacht voor de functie naar buiten is nodig.
- De gemeente mag groeien van een verzorgde gemeente (het touringcar-model, de gondelboot) naar een pastorale, diaconale en missionaire gemeente. Hierin mag de gemeente worden gestimuleerd en gefaciliteerd.

Zie Jan Hoek, *Geroepen in een nieuwe eeuw*, p. 54-55: 'Veel gemeenten vertonen gelijkenis met een gondel: enkelen – de ambtsdragers – houden de boot in beweging; de gemeentelieden zijn de passagiers. Het beeld dat het Nieuwe Testament oproept, is meer dat van de roeiboort: de voorganger(s) geeft (geven) het ritme en de koers aan, maar iedereen roeit mee.' 'De ambtsdragers hebben de taak van de gelovigen niet over te nemen, maar

aan te geven. De ambtsdragers functioneren op de juiste wijze, wanneer zij de gelovigen op de juiste wijze doen functioneren. Ambtsdragers zijn er alleen, opdat het werk in de gemeente niet alleen gedaan wordt." (J.P. Versteeg, *Kijk op de kerk, De structuur van de gemeente volgens het Nieuwe Testament*, 1985, p. 27) De gemeente kan dus niet achterover leunen om zich geestelijk te laten verzorgen. Met een ander beeld: gemeenteleden mogen niet de rol aannemen van treinpassagiers die zich comfortabel laten vervoeren. Zij hebben betaald voor het treinkaartje (kerkelijke bijdrage) en verwachten dat van tijd tot tijd iemand van de catering langs komt om hun van het nodige te voorzien (pastoraal bezoek). In dat geval zijn de gemeenteleden tot passagiers geworden en de ambtsdragers tot conducteurs en verzorgers. Het gemak dient de mans, maar intussen heeft de gemeente haar geestelijke mondigheid ingeleverd. De enige manier waarop de mondigheid nog tot uiting komt, is in het leveren van ongezouten kritiek op ambtsdragers, met name de dominees of voorgangers, die niet hard genoeg lopen in de geestelijke verzorging van de gemeenteleden. Men is dan weliswaar goed gebekt, maar toch geestelijk onmondig - wat ten koste gaat van een vruchtbaar gemeenteleven.

Overschakelen van een verzorgde naar een verzorgende gemeente is niet eenvoudig. Enerzijds omdat veranderingen in het algemeen tijd kost. Anderzijds willen we rekenen met een factor van geestelijke onvolwassenheid en aarzeling om te (willen) groeien in geloof. Daarom is nodig: bekering (je leven geven aan Jezus), Gods liefde ontvangen (zodat je overstroomt en anderen gaat liefhebben), leren om met elkaar over geloof te spreken, eerlijkheid (we zijn ook maar gewone mensen en zondaars) en veiligheid (zekerheid dat niet over je gekletst wordt, maar dat er respect is voor iedereen, wie dan ook).

- Moeite om te participeren kan vele (en vaak ook begrijpelijke) achtergronden hebben. Maar we moeten elkaar ook blijven vragen: leven we werkelijk met Christus? Kennen wij Jezus écht, en leven we met Hem, leven we in de vrijheid van de genade omdat Hij de Verlosser is, geven we aan het leven met Hem en zijn gemeente prioriteit omdat Hij Heer is?

Inside-out!

In dit visie traject willen we naar boven halen wat de diepe grond is in ons geloofsleven. Het gaat hier om de binnenkant van geloven, niet om de buitenkant. Dus niet zozeer praten over hoe de dingen gaan en hoe de dingen anders zouden kunnen gaan. Maar wat is het evangelie dat ons geraakt heeft, dat ons bemoedigt, troost en aanspoort en dat we anderen ook gunnen.

Ook willen we graven in de Schrift om een Bijbelse visie op gemeente-zijn aan te boren. We realiseren ons dat de Schrift zeer rijk is, en verschillende accenten gelegd kunnen worden. Maar we willen toch, in onze tijd en context, een rode draad proberen aan te wijzen vanuit een gelovig lezen van de Schrift.

De afgelopen jaren is ingezet op gemeenschap (ontmoeting). De missie is nu om het evangelie binnen die gemeenschap/ontmoeting een duidelijke plaats te geven. Bijbel, geloofsgesprek, getuigenis *van* God (en niet zozeer gesprek *over* God of een discussie over een onderwerp of over hoe de dingen in de kerk gaan).

2

DE CONTEXT VAN DE GEREFORMEERDE TRADITIE

2. DE CONTEXT VAN DE GEREFORMEERDE TRADITIE

Een belangrijk element van de context waarin de geloofsgemeenschap staat is haar verleden en traditie. De traditie heeft haar eigenheid, haar kracht en haar zwakheden. Deze willen we benoemen om te bezien hoe we van hieruit de toekomst tegemoet treden.

2.1 SPREKENDE VROOMHEID

In een toespraak voor de laatste synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland te Emden in 2004, blikt ds. Overeem terug op de gereformeerde traditie en formuleert hij een wens voor de toekomst.

Bij gereformeerden is het met vroomheid en radicale gehoorzaamheid begonnen (men had het gevoel dat dit in de toenmalige hervormde kerk niet meer ging). Karakteristiek was de eenvoudige gelovige gehoorzaamheid aan de levende God. Maar toen deze vroomheid vanzelfsprekend werd, is zij langzamerhand vanzelfzwijgend geworden. Dat betekent dat er niet meer expliciet uit geleefd werd. Een gevolg was dat er meer en meer over afgeleiden werd gediscussieerd. Er werd gepraat *over* God alsof Hij er zelf niet bij was, steeds minder *met* God. Gereformeerden hebben altijd geleefd in de spanning van vroomheid en radicaliteit, bevinding en actie, geloof en theologie. Terugziende hebben in deze spanning de radicaliteit, actie en theologie de boventoon gevoerd, tot schade van de gereformeerde traditie. Rationaliteit en dadendrang hebben een positieve waarde, maar zonder vroomheid, bevinding, geloof kan het niet. Het middelpunt is omgang met God, omgang met de Schrift en zingen! Wat er in de oorsprong was, moet boven komen en blijven.

Wat mogen gereformeerden, wat ds. Overeem betreft, vooral meenemen op weg naar de toekomst? De omgang met de Schrift, gevouwen handen, de omgang met een liedboek. Dus: omgang met de levende God, leven met de levende Heer, Jezus. Zonder de authentieke vroomheid zal het niet gaan. Die moet de kern van het gemeentelven uitmaken en die moet *sprekend* zijn.

In de nota *Kerk 2025* (p. 8) constateert Arjan Plaisier verarming van het spreken vanuit geloof, wat met name gevoeld wordt in de geloofsoverdracht. Hij noemt dit een sprakeloosheid en acht het belangrijk dat de gemeente dit te boven komt.

2.2 DE GEHELE SCHRIFT, DRIE-EENHEID, HET GEHELE LEVEN, GENADE

Het is niet eenvoudig om aan te wijzen wat nu hét karakteristieke van de gereformeerde traditie is. Vaak worden zaken genoemd die bij bredere beschouwing meer algemeen-christelijk dan specifiek gereformeerd zijn (die dus ook bij vele andere stromingen in het christendom te vinden zijn).

Als wezenlijk element van de gereformeerde traditie is dat zij de bron en norm van het

christelijke leven en de christelijke gemeente vindt in de Heilige Schrift - bestaande in Nieuwe én Oude Testament. Wanneer de Bijbel alleen als bron en norm wordt genomen, vloeit daaruit - naar gereformeerd besef - voort dat redding en heilheid alleen is in Christus, door genade en door geloof (niet uit werken). Daarbij hanteren gereformeerden de leesregel die de vroege kerk daarvoor heeft opgesteld in het trinitarisch dogma (dat wil zeggen: aandacht voor Vader, Zoon en Geest én deze Drie hebben alles met elkaar te maken).

In de gereformeerde traditie hebben Woord en Geest altijd centraal gestaan: zowel Woord als Geest en ook in die combinatie (hoewel sommigen erop wijzen dat het Woord dominant is geweest en persoon en werk van de Geest meer uitwerking verdient).

Te noemen valt ook dat de *gereformeerde* traditie in het spoor van met name Calvijn is gegaan. De Reformatie zette in met Luther. Voor hem was de rechtvaardiging van de zondaar de ontdekking van zijn leven en het bleef het centrale moment van zijn theologie. Van hieruit streed hij voor de sola's. Calvijn volgde hem in dit centrale dogma, maar ging ook verder. Hij ging terug naar de wortel van de rechtvaardiging, de uitverkiezing. En hij ging vooruit naar de vrucht van de rechtvaardiging, de heiligmaking. Vooral door dit laatste zag hij het hele leven als dienst aan God. Alles moet onder het koningschap van Christus worden gesteld. Dit laatste horen we ook duidelijk bij Kuyper, de grondlegger van de GKN: 'Er is geen duimbreed van het menselijk leven waarvan Christus niet zegt: "Mijn"'

Ook al is 'gereformeerd' in de loop der eeuwen veelkleurig geworden, de kern van gereformeerd belijden is: genade. Het hart van het belijden is het gegeven dat de genade werkelijk en ten diepste "gratis" is. Het gaat om het genadekarakter van de verlossing.

2.3 DYNAMISCHE OPENHEID ALS WEZENLIJK KENMERK

Er zijn kenmerken van de gereformeerde traditie te noemen die de sfeer en geloofsbeleving betreffen. Hiermee moeten we rekening houden, maar het hoort bij het wezen van de gereformeerde traditie dat niet de tradities leidend zijn. En het hoort principieel niet bij de gereformeerde traditie om conservatief te zijn. Vanuit de aandacht voor de Schrift en de verbondenheid van Woord en Geest hoort er een dynamische openheid te zijn. We vertrouwen op de levende God, we geloven dat het Woord kracht heeft en we willen ons laten leiden door de Heilige Geest. De Bijbel heeft bewezen zichzelf altijd weer door te kunnen zetten. De Geest verleende haar inhoud nieuwe kracht, zelfs onder de meest ongunstigste omstandigheden, als niemand er nog enige verwachting van had. Daarbij waait de Geest intussen wel waarheen Hij wil. In de gereformeerde traditie is daarom altijd gezegd: *ecclesia reformata semper reformanda secundum verbum divinum*: de gereformeerde kerk moet zich altijd opnieuw vormen naar het Woord van God. In principe moet er openheid zijn voor Bijbelse vernieuwingsbewegingen, ook in de Katholieke kerk en de evangelisch-charismatische bewegingen, en willen gereformeerden daarvan leren.

2.4 ACTIVITEIT EN PARTICIPATIE

We willen nog twee karakteristieken noemen die vanouds in de GKN voorkwamen en ook zeker voor de GK Zwartsluis van toepassing zijn: nadruk op activiteit en participatie: we doen veel en verwachten dat iedereen meedoet. In zekere zin zijn beide aspecten Bijbelse noties van gemeente-zijn, maar dit moet wel geestelijke worden gevuld.

2.5 RISICO GEREFORMEERDE TRADITIE EN CORRECTIE DOOR EVANGELISCH GEDACHTENGOED

Het risico (en soms ook de ontsporing) van de gereformeerde traditie is (a) nadruk op het verstand, de kennis en het begrijpen (en minder gevoel, beleving en lichamelijkeheid), (b) een voorkeur voor het instituut, de regels en de orde, en (c) een neiging tot traditie en conservatisme.

Onze gemeente is gekarakteriseerd als 'Gereformeerd, opbouwend versterkt door evangelisch gedachtengoed'. 'Evangelisch' heeft veel overlap met 'gereformeerd' en kan soms ook de ontsporing corrigeren. Zo zijn als kenmerken van 'evangelisch' te noemen: uitgaan van de Bijbel als het Woord van God, Jezus Christus als Redder en Heer centraal stellen, aandacht voor het werk van de Heilige Geest, wijzen op het belang van persoonlijk geloof (bekering en levensheiliging), en een verlangen om het evangelie te verspreiden.

Uiteraard kent ook het evangelische risico's. Als de balans weg is, kan men ontsporen in: nadruk op het individu (weinig kerkbegrip) en de eigen keuze, een overvloed aan emotie en beleving (met name nadruk op blijdschap en minder op moeilijkheden), en hoogmoed: men weet hoe het moet, in tegenstelling tot de andere (met name gevestigde traditionele) kerken die dit volgens hen niet weten of niet doen.

We willen 'gereformeerd' en 'evangelisch' niet tegen elkaar uitspelen, maar geloven in de kruisbestuiving en de gezamenlijke overlap. Zo kunnen ontsporingen aan beide zijden worden voorkomen.

3

**BIJBELSE GEGEVENS
OVER GEMEENTE-ZIJN**

3. BIJBELSE GEGEVENS OVER GEMEENTE-ZIJN

Dit hoofdstuk betreffende Bijbelse gegevens over gemeente-zijn is verre van volledig; we willen hier een bepaalde focus aanwijzen die naar ons idee (en opkomend in het proces van visievorming, biddende om de leiding van de Geest) zijn opgekomen. (Voor geïnteresseerden: zie ook de bijlage: 'Enkele Bijbels-theologische lijnen ten behoeve van visie op gemeente-zijn.')

3.1 DE KERN VAN HET EVANGELIE: DE PERSOON VAN JEZUS CHRISTUS

We zetten in bij de kern van het evangelie. Dat is de levende persoon van Jezus Christus. Zo begint Marcus zijn evangelie:

Begin van het Evangelie van Jezus Christus. (Marcus 1: 1)

Wat is het goede nieuws, de boodschap van God voor de wereld, wat is de redding en de hoop voor de wereld, voor mensen, voor Zwartsluis. Het goede nieuws is: Jezus Christus - Hij, persoonlijk. Zie ook hoe Paulus zijn brief aan de Romeinen (een uitgebreide brief waarin het evangelie ook duidelijk klinkt) begint (1:1-7): Het evangelie van God is: zijn Zoon, Jezus Christus, onze Heer!

Van hieruit willen we ook aangeven wat 'geloven' is: leven met Jezus, leven vanuit een relatie met de levende Heer, Jezus Christus.

Jezus staat hier centraal. Natuurlijk kunnen we ook spreken over God of God de Vader, en dat kan ook in het persoonlijke geloof zo beleefd worden. Maar het is niet altijd duidelijk wat of wie precies bedoeld wordt met 'God'; het woord kan in onze tijd van alles betekenen. Bovendien - en dat is het kernargument - is een persoonlijke relatie met God de Vader (en dat is de individuele kern van het geloof) alleen mogelijk in relatie met Jezus Christus. Jezus zegt: 'Niemand komt tot de Vader dan door Mij.' (Johannes 14: 7, zie ook 2 Johannes 9 [nieuwjaarspreek 2017] en 1 Johannes 1: 23) En: 'Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien.' (Johannes 14: 9)

Jezus zelf zegt: Dit is eeuwig leven (dat wil zeggen: leven in het Koninkrijk van God, in heden en tot in eeuwigheid) dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en (of: namelijk) Jezus Christus, die Gij gezonden hebt. (Johannes 17: 3) 'Kennen' heeft hier de betekenis van: intieme omgang, gemeenschap, een zeer hechte relatie. Het komt er dus op aan dat we Jezus kennen, een relatie met Jezus hebben, met Jezus leven. Eén belangrijke vraag die we elkaar en anderen moeten stellen, is: ken je Jezus? Vandaar dat we als belangrijke missie van de gemeente kunnen formuleren: Jezus kennen en bekendmaken. 'Er is onder de hemel geen andere naam [Jezus] aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden.' (Handelingen 4: 12)

Ook in de PKN mag dit centraal staan. Bij de vorming van de PKN is veel gesproken over de naam van de toekomstige kerk. Er is gekozen voor het woord 'protestant'; dat betekent: staan voor een zaak, openlijk getuigen van datgene waarin men geloof. De Protestantse

Kerk in Nederland mag staan voor de zaak van Jezus Christus, openlijk getuigt van datgene waarin, Degene in Wie men gelooft. Protestants-zijn is dus: openlijk getuigen van Jezus Christus, Degene in Wie we geloven.

3.2 LIEFDE EN GENADE

De dragende grond van de gemeente is Gods initiatief: zijn keuze (ons persoonlijk, ons als gemeente - zijn roeping), zijn genade, zijn liefde. We noemen hier met name drie Bijbelteksten die in de voorbereiding en in de visie-weekenden zelf aan bod zijn gekomen: Romeinen 8: 31-39: niets kan ons scheiden van de liefde van God welke is in Christus Jezus! Romeinen 5: 5:

de liefde Gods is in onze harten uitgestort door de heilige Geest, die ons gegeven is.

en Efeziërs 3: 14-21: Geworteld en gegrond in de liefde... Samen met alle heiligen de liefde van Christus kennen!

We hebben de indruk dat genade en de werkelijk in het hart ontvangen liefde van Jezus belangrijk zijn voor de gemeente van de Gereformeerde kerk Zwartsluis. Omdat we (a) een groot activisme proeven (heel mooi, maar met het gevaar dat geloof naar de buitenkant gaat), (b) een zeker perfectionisme, waarbij de dingen altijd goed moeten gaan we elkaar daarop ook afrekenen, en (c) een zekere hardheid in de geschiedenis en cultuur.

Alleen genade, werkelijk in het hart ontvangen liefde, kan ons hart veranderen.

3.3 DE DRIE BASISFUNCTIES VAN IEDERE GEMEENTE

Iedere gemeente heeft drie basisfuncties: (1) omgang met God, (2) onderlinge gemeenschap en (3) contact met buiten (getuigen/leven in woord en daad). Deze driedeling vinden we ook in Marcus 3:

‘En Jezus ging de berg op en riep tot Zich, wie Hij zelf wilde, en zij kwamen tot Hem. En Hij stelde er twaalf aan, opdat zij met Hem zouden zijn en opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken, en om macht te hebben boze geesten uit te drijven.’ (Mar. 3: 13-15)

Zie ook de formulering van het Grote gebod (Mat. 22: 37-39, de relatie tot God en tot elkaar) en de Grote opdracht (Mat. 28: 19, de relatie tot de wereld), waarbij we moeten bedenken dat deze woorden vooraf gegaan worden en omgeven en doordrongen zijn door Gods liefde.

De kern van gemeente-zijn bestaat dus het volgende.

1. Er is een initiatief van de andere kant: God of Jezus roept; zo ontstaat een beweging, een dynamiek.
2. Er ontstaat rondom Hem een nieuwe gemeenschap: de twaalf – het symbool voor het hele volk van de Heer! –, een koninklijk priesterschap.

3. Deze nieuwe gemeenschap is gericht op de wereld: prediken en boze geesten uitdrijven.

Twee opmerkingen zijn hierbij van belang. (a) Als eerste dat voorop gesteld moet worden dat in alle aspecten het initiatief bij God ligt. Zijn initiatief leidt tot verborgen omgang met Hem, gemeenschap met elkaar en dienst. (b) In de tweede plaats zijn het drie dimensies die niet van elkaar gescheiden kunnen worden en waarin ook geen rangorde kan worden aangebracht.

De drie dimensies - omgang met God, dienst en gemeenschap - kunnen worden aangeduid met de Griekse woorden: *mystiek, diaconia en koinonia*. Deze hebben namelijk een diepere dimensie dan in de Nederlandse vertaling.

Het Bijbelse diaconia is ruimer dan 'dienst' of 'diaconaat'. Het gaat hierbij immers om het goede nieuws bekend te maken én om het uitdrijven van demonen.

Bij gemeenschap wordt in de Bijbel niet zozeer gedacht aan vriendschap en gezelligheid maar aan heel andere zaken zoals: elkaar helpen op de goede weg te blijven (sterker nog: elkaar terecht wijzen), elkaar bemoedigen, hard studeren om het juiste gedrag te vinden in het leven van alle dag. Een geloofsgemeenschap wordt pas ten diepste een gemeenschap in de Bijbelse zin (*koinonia*) als zij zich richt op de omgang met God (*mystiek*) en zich wijdt aan haar diaconia (het goede nieuws bekend maken én demonen uitdrijven).

Omgang/gemeenschap met God <i>mystiek</i>	betrokkenheid bij of hart voor de Heer;	in Christus verbonden met God - dat is <i>genade</i>	<i>Gospel centered</i> - het evangelie centraal
Gemeenschap met elkaar <i>koinonia</i>	betrokkenheid bij of hart voor elkaar als zijn volgelingen;	in Christus verbonden met God - dat is <i>gemeenschap</i>	<i>Community based</i> - gemeenschap als basis
Dienst en getuigenis aan de wereld <i>diaconia</i>	betrokkenheid bij of hart voor zijn werk in en voor de wereld;	in Christus verbonden met de samenleving - dat is <i>getuigenis</i>	<i>Mission focused</i> - gericht op de missie: mensen bij Jezus brengen die het verlorene zoekt

3.4 BASICS VANUIT DE EERSTE GEMEENTE - HANDELINGEN 2

In Handelingen 2:41-47 lezen we over het leven van de eerste gemeente.

Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd. En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden. En er kwam vrees over alle ziel en vele wonderen en tekenen geschiedden door de apostelen. En allen, die tot het geloof gekomen en bijeenvergaderd waren, hadden alles gemeenschappelijk; en telkens waren er, die hun bezittingen en have verkochten en ze uitdeelden aan allen, die er behoefte aan hadden; en voortdurend waren zij elke dag eendrachtig in de tempel, braken het brood aan huis en gebruikten hun maaltijden met blijdschap en eenvoud des harten, en zij loof-

den God en stonden in de gunst bij het gehele volk. En de Here voegde dagelijks toe aan de kring, die behouden werden. (Hand. 2: 41-47)

Hoewel het te kort door de bocht is om te zeggen dat dit hét model voor de gemeente van alle tijden is, vinden we hier wel enkele belangrijke elementen:

- bekering (vers 41). Gods woord aanvaarden, zich laten dopen, bewuste overgave aan Jezus en toewijding aan God.
- het onderwijs der apostelen (vers 42). De gemeente heeft als fundament de verkondiging van de apostelen en profeten zoals dat verwoord is in de geschriften van Oude en Nieuwe Testament die de kerk herkend en vervolgens erkend heeft als geïnspireerd door de Heilige Geest.
- de gemeenschap (vers 42). Het is een zorgende gemeenschap waarin delen en vrijgevigheid centraal staan.
- het breken van het brood (vers 42). Het is een gemeenschap die God de eer geeft en die het reddingswerk van Jezus Christus centraal stelt (door het vieren van het Heilig Avondmaal).
- de gebeden (vers 42). Gebeden om in gemeenschap met God te zijn en om elkaar in die gemeenschap met God te brengen (voorbeeld).
- wonderen en tekenen (vers 43). Enerzijds in alle wijsheid, maar anderzijds in verwachting dat God ook vandaag helend aanwezig en werkzaam is.

3.5 DE MISSIE VAN DE KERK

De kerk staat in dienst van de missie van God zelf (*Missio Dei*), dat wil zeggen: in dienst van Gods betrokkenheid op en werkzaamheid in de (geschiedenis van de) wereld, gebaseerd op zijn liefde voor de wereld. Jezus legt zijn missie in de handen van zijn leerlingen/volgelingen; dat betekent dat de missie van de kerk dezelfde is als de missie van Jezus. Wat is de missie van Jezus? Zie hieronder waarom Jezus is gekomen, gezonden door de Vader...

de Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te zoeken en te redden. (Luc. 19: 10)

de Zoon des mensen is niet gekomen om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen. (Mar. 10: 45)

Ik ben gekomen om de wereld te behouden. (Joh. 12:47)

Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe. (Joh. 3: 16)

Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed. (Joh. 10: 10)

Kerntekst in dit verband is 2 Korintiërs 5: 14-21: God heeft ons de bediening der verzoening toevertrouwd. *Enerzijds* gaat het over wat God doet en gedaan heeft. Hij heeft ons door Christus met zich verzoend. God heeft Jezus, die geen zonde gekend heeft, voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden: gerechtigheid Gods in Hem. God rekent ons de overtredingen niet toe. In Christus zijn we een nieuwe schepping! *Anderzijds*

gaat dit over de opdracht die God aan de gemeente geeft: God heeft ons de bediening der verzoening gegeven. En het gaat over de passie en het enthousiasme (en soms het heilige ongenoegen) van de gemeente, de diepe drive: de liefde van Christus dringt ons!

Verzoening is: relatie herstellen, brengen tot gemeenschap met de levende God. De missie van de kerk is: elkaar brengen tot en samen leven uit een persoonlijke relatie met de levende God, in Christus, door de Heilige Geest.

Mensen zijn verschillend en beleven dit ook op allerlei wijzen. Bovendien kent het instrument van het geloof vele snaren. Maar de strekking willen we voluit laten staan en elkaar daartoe aansporen en daarbij blijven: op een of andere wijze, uitgesproken of gevoeld, leven in relatie met de levende God, door Jezus.

3.6 ENKELE BIJBELSE BEELDEN VAN 'DE GEMEENTE'

De gemeente als huisgezin van God

Als gemeente zijn we familie en horen we bij elkaar. Deze gemeenschap is niet een vereniging waar we lid van zijn, contributie voor betalen en gebruik maken van de diensten, maar de gemeente behoort tot de identiteit van wie we zijn. Het gezin van God is een warm nest, waar aandacht, veiligheid en zorg is. De gemeenschap van de kerk wordt gekenmerkt door liefdevolle relaties.

Deze gemeenschap is geen kwestie van vriendschap en gezelligheid samen een kopje koffie drinken. Dat is natuurlijk mogelijk kan en dat hoort er ook bij, maar de grond van de gemeenschap is dat het evangelie hierin centraal staat: het leven dat Jezus geeft, de liefde die God schenkt, gewekt door Gods initiatief, door Zijn Woord. Liefdevolle relaties zijn mogelijk waar we leven in Gods liefde. Jezus zegt zelf: blijf in mijn liefde (Joh. 15:9). En in die gemeenschap kunnen we dan ook ons leven en ons geloof delen met anderen, kunnen we meeleven en voor elkaar zorgen.

Een treffend voorbeeld noemt Bill Hybels (voorganger van de Willow Creek Community Church in Chicago). Een echtpaar spreekt hem aan na een dienst. Zij hebben een zwaar gehandicapte baby in hun armen en vragen aan hem of hij voor hun kind wil bidden. Het heeft niet lang meer te leven. Bill Hybels bidt voor het kind en de ouders en vraagt dan of er meer is wat hij of de kerk kan doen. De vader zegt: 'Wij zijn oké, echt waar. We zitten in een liefdevolle kleine groep, al een aantal jaren. Zij wisten ervan toen er in de zwangerschap complicaties ontstonden. Zij waren bij ons thuis in de nacht waarin we het nieuws kregen, en ze waren erbij in het ziekenhuis toen ons kind geboren werd. Zij hielpen ons en waren er voor ons in deze moeilijke tijd. Zij maakten het huis schoon en verzorgden maaltijden. Zij baden steeds voor ons en informeerden steeds hoe het met ons was. Zij denken zelfs met ons na over de begrafenis van ons kind als het zover zal zijn.' Dit verhaal raakte me als het gaat om onderlinge zorg in de gemeente.

Dit is onmisbare een vorm van gemeenschap, voor nu en voor de toekomst van de kerk.

De gemeente als tempel van de Heilige Geest

De tempel was de plaats waar God aanwezig was en de plaat waar verzoening was. Het

gaat bij het beeld van de tempel niet om het kerkgebouw, maar om het leven van de gemeente. En kenmerkend is dat we leven uit de kracht van de Heilige Geest. Dat betekent in de eerste plaats dat we beseffen dat de levende God in ons midden is, dat we ons ervan bewust zijn dat God er is en dat Hij werkt. Bewust worden door Hem te aanbidden en de lof te zingen, door te bidden, door te verwachten dat Hij zal spreken in het lezen van de Bijbel en de prediking en als we met elkaar spreken vanuit geloof. Niet zozeer *over* God praten (alsof Hij ver weg is), maar *van* God spreken (vanuit de omgang in een levende relatie).

Voor de duidelijkheid: gemeenschap en ontmoeting is goed, maar voor de gemeente te weinig als het daarbij blijft. Het gaat om gemeenschap waarin het evangelie centraal staat - op welke wijze dit dan ook gestalte krijgt.

De gemeente als lichaam van Christus

Alle ledematen zijn belangrijk in het leven van het lichaam. Niemand kan gemist worden. In de geschiedenis van onze kerken is dit wel eens op de achtergrond geraakt. Dan dachten we dat alleen sommigen actief moesten zijn: de predikant in de Bijbeluitleg en verkondiging, de ouderlingen in het pastoraat, de diakenen in het diaconaat, en de zendings- en evangelisatiecommissie in de missie van de kerk. En het ging er eigenlijk om dat de rest werd verzorgd in het geestelijk leven. Maar - om het in een ander beeld te vertellen - gemeenteleden mogen niet de rol aannemen van treinpassagiers die zich comfortabel laten vervoeren. Zij hebben betaald voor het treinkaartje (kerkelijke bijdrage) en rekenen erop dat de conducteur een inspirerende praatje door de intercom houdt zodat we de reis de moeite waarde vinden (de preek) en verwachten dat van tijd tot tijd iemand van de catering langs komt om hun van het nodige te voorzien (pastoraal bezoek). In dat geval zijn de gemeenteleden tot passagiers geworden en de ambtsdragers tot conducteurs en verzorgers. Het gemak dient de mens, maar dit is geen Bijbels beeld van een levende gemeente. Een gemeente moet zijn als een voetbalteam: ieder heeft zijn positie en speelt mee. Dat lijkt meer op het Bijbelse beeld van de gemeente als lichaam, waarbij alle ledematen belangrijk zijn in het leven van het lichaam. De ambtsdragers rusten toe en coördineren en houden de gemeente bij haar roeping (Ef 4: 16).

4

VISIE EN MISSIE

4. VISIE EN MISSIE

Missie

Met Jezus leven - Zijn liefde in- en uitademen.

Wij geloven dat het de kern, de roeping en het voorrecht is van het christelijke geloof dat mensen met Jezus leven. De relatie met Jezus, het leven met Hem is het middelpunt en de prioriteit van ons leven. Dit begint met het inademen van Gods liefde die Hij in Jezus Christus aan ons heeft gegeven. Deze liefde gunnen we aan iedereen in Zwartsluis en omstreken. Oftewel: we willen Gods liefde ook weer uitademen.

Visie

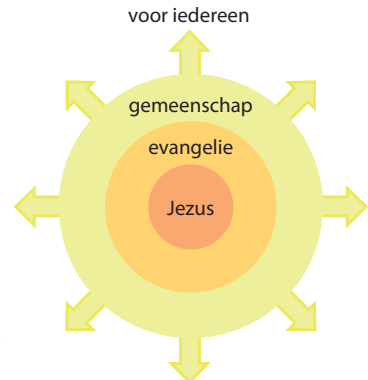
We zijn een gemeente waarin **evangelie en gemeenschap** centraal staan. Jezus Christus is de hoop voor iedereen en daarom willen we elkaar en anderen brengen bij Jezus. Zo mogen we als gemeente deel uitmaken van de missie van God en Jezus zelf. Wij zijn een gemeente met...

- de levende Heer Jezus Christus in het middelpunt
- het evangelie centraal
- gemeenschap als basis
- missie als focus

De kern van het **evangelie** is Jezus Christus, Hij persoonlijk, in zijn ontferming en liefdevolle duidelijkheid; Hij is onze Verlosser en onze Heer. Hem willen wij volgen als zijn leerlingen, naar Hem luisteren en Hem gehoorzamen. We verlangen ernaar om mee te bouwen aan het Koninkrijk van God en het goede leven te leven. We verlangen ernaar om te groeien in geestelijke volwassenheid en onze identiteit te vinden in Christus. Alleen zo kunnen we Gods liefde uitstralen, ieder met de geestelijke gaven die de heilige Geest ons gegeven heeft. Zo werken we samen aan de opbouw van de gemeente en tot het tot bloei brengen van mens en schepping. We willen een gemeente zijn rondom een geopende Bijbel, het Woord van God.

Gemeenschap betekent dat liefdevolle relaties heel belangrijk zijn. In de christelijke gemeenschappen staat het evangelie steeds centraal. We willen iedereen laten meemaken hoe goed het is om deel uit te maken van gemeenschap(en) waarin liefdevolle relaties mogelijk zijn, het evangelie klinkt en we kunnen delen wie God en Jezus voor ons zijn midden in het leven.

Het evangelie is per definitie **missionair**; het evangelie is het goede nieuws van Jezus voor heel de wereld en daarmee ook voor heel Zwartsluis. De missie van de kerk is de missie van Jezus. We willen mensen bij Jezus brengen en Jezus bij mensen. We willen in wie wij zijn en in wat wij doen Jezus laten zien. Wanneer de missie onze focus is, zullen alle andere onderdelen van het gemeentelven en ons eigen geloof op hun plaats vallen. Net zoals je het beste leert wanneer je het moet doorvertellen.

**KADERS VOOR
BELEIDSONTWIKKELING**

5. KADERS VOOR BELEIDSONTWIKKELING

In het beleid van de gemeente willen we daarom rekening houden met de volgende kaders:

1. We willen elkaar stimuleren om Jezus te kennen en dus met Hem te leven, om het leven met Hem het middelpunt en de prioriteit van ons leven en onze gemeenschap te laten zijn.
2. We willen ons richten op God Drie-enig, en niet zozeer op de gemeente en op wat mensen doen. We willen Hem eren, loven en aanbidden. We willen bewust leven in Zijn reële Tegenwoordigheid in en onder ons.
3. We willen een gemeente zijn die functioneert in gemeenschappen waarin het evangelie centraal staat. Gemeenschappen zijn groepen waarin liefdevolle relaties mogelijk zijn, we aandacht en zorg voor elkaar kunnen hebben. We delen hier ons leven. Dat het evangelie centraal staat betekent – naast het feit dat de levende Christus in ons midden is – dat in die gemeenschappen de Bijbel open gaat en vanuit het geloof met elkaar gesproken wordt, elkaar vanuit geloof bemoedigen en aansporen, met elkaar delen wat God in ons leven betekent.
4. We willen de focus van wat we doen richten op het bekendmaken van het evangelie aan alle mensen (missionair). We geloven dat alle andere functies van het gemeentelven dan optimaal functioneren.
5. De leiding van de gemeente moet geestelijk functioneren: zelf leven met Jezus, in gemeenschappen waarin het evangelie centraal staat. Het (geestelijk) leven van de gemeente moet centraal staan, ook in de leiding, en niet zozeer de organisatie zelf.
6. Niet enkelen moeten de gemeente draaiende houden, maar de gemeente als geheel mag functioneren als het lichaam van Christus. Daarom willen we gavengericht werken en is de leiding toerustend, ondersteunend en coördinerend.
7. We willen ons laten leiden door de Heilige Geest, in het leven van de gemeente en in haar beleid. Daarom is het gebed wezenlijk: in het bestuur, in het pastoraat en in en rondom de erediensten.

B1

**BIJLAGE 1:
PREEK OVER GEMEENTE-ZIJN NAAR
AANLEIDING VAN HET VISIETRAJECT**

BIJLAGE 1: PREEK OVER GEMEENTE-ZIJN NAAR AANLEIDING VAN HET VISIETRAJECT

*Gehouden op zondag 19 februari 2017, door ds. Henrico ter Beek
Na afloop van de dienst volgde een nabespreking in een gemeentevergadering.*

INLEIDING / DEEL 1: OVER VISIEPLAN

Geliefde gemeente, wat is Gods bedoeling met de gemeente, en voldoen we daaraan? Zijn we een gemeente die leeft? Brandt in ons Gods vuur, gloeien we, stralen we uit? Ik bedoel hiermee niet zozeer: zijn we actief – want dat zijn we; en ook niet: hebben we de organisatie op orde - en daar zijn we de laatste jaren behoorlijk druk mee, maar over de binnenkant van geloof, over de inhoud en de beleving. Om dat boven te halen en centraal te zetten en uit te stralen, daarvoor is dit visie traject in leven geroepen. En dan gaat het niet over iedere gelovige op zich. Dat is erg hedendaags, maar past niet bij Gods weg in de wereld. Het gaat over de gemeenschap. Wij zijn een gemeenschap waarin het evangelie centraal staat.

Het evangelie is goed nieuws voor heel de wereld en voor iedereen. Als je de krant openslaat of het journaal bekijkt, dan gaat het meestal over slecht nieuws. In het journaal neemt men daarom bewust items op die iets moois of leuks vertellen, en de krant maakt af en toe een goed nieuws bijlage. En dat hebben we echt nodig. Het evangelie is goed nieuws voor de mensen in nood.

Zou het dan niet geweldig mooi en belangrijk zijn als dit goede nieuws de wereld doortrekt, of in ieder geval onze omgeving, en dat het in je eigen leven gaat bloeien, dat je het mag inademen en uitademen...

Verlangen wij daarnaar, kunnen wij daarover enthousiast worden? Even afgezien van hoe dit allemaal moet en hoe het soms niet lukt. Maar verlang je ernaar dat de Gods goede nieuws in ons leeft en uitstraalt om ons heen?

In de kerkenraad, als bestuurscollege, maar vooral ook als geestelijke leiding, zijn we hierover aan het bidden en praten. Wij willen hierin voorgaan, maar uiteraard ook u en jullie allemaal betrekken bij deze vraag: wat is Gods roeping voor de gemeente, en dan specifiek hier en nu? Dan gaat het niet om onze meningen, maar om wat God zegt. In het eerste visieweekend hebben we stilgestaan bij de tekst uit Habakuk 2:1: 'Ik wil gaan staan op mijn wachttorenen en uitzien naar wat Hij tot mij spreken zal.' Dus luisteren. Bidden, met name op momenten dat we het even niet weten. En luisteren naar de Bijbel, het Woord van God. Dat doen we in de kerkenraad, en dat wil ik vanmorgen ook met U doen. En na 'luisteren' komt dan ook 'gehoorzamen'!

Laten we dit gebed nu ook **zingen**: Psalm 25: 2. Dit vers is ook tijdens de visieweekenden van de kerkenraad naar voren gekomen. - *Here, maak mij uwe wegen door uw Woord en Geest bekend*

DEEL 2: DANKBAAR VOOR DE GEMEENTE

We vragen dus wat Gods bedoeling en roeping is voor de gemeente hier en nu. Maar dat willen we niet doen uit een soort boze ontevredenheid. We zijn juist heel dankbaar voor de gemeente zoals zij nu is. De gemeente is geen mensenwerk, maar wij zijn door God zelf geroepen tot deze gemeenschap, en dat is heel bijzonder. Ik ben erg blij met iedereen die zich aan deze geloofsgemeenschap verbonden weet en met iedereen zich daarvoor inzet. Op de visie weekenden hebben we ook aan elkaar gevraagd: wat vind je mooi in onze gemeente. Er zijn heel wat dingen genoemd: de ontmoeting, koffiedrinken, de faciliteiten van De Poort, de warmte en betrokkenheid die door velen wordt ervaren. Als er iemand in het ziekenhuis ligt, zegt men: je komt zeker uit Zwartsluis, want nergens stuurt men zoveel kaarten. We zijn gezegend met veel kinderen en jongeren en een betrokken en actieve groep jongvolwassenen. Het Leerhuis met een heel mooi en rijk en geestelijk programma. We zijn vrijgevig. We zingen veel en graag en genieten daarvan. Er is veel leven en veel inzet in de gemeente.

In het leven zijn veel redenen tot dankbaarheid, maar vanwege de dankbaarheid voor de gemeente **zingen** we nu Opwekking 733 - *Tienduizend redenen tot dankbaarheid*

DEEL 3: LOF EN ZORG

We mogen oprecht dankbaar zijn voor het vele goede in onze gemeente. Eén van de oud-predikanten heeft gezegd: in vergelijking met vele PKN kerken in Nederland is de GK Zwartsluis een parel. Daar ben ik het helemaal mee eens. Tegelijk zeg ik erbij: dat is geen verdienste, maar in alle nederigheid mogen we God daarvoor danken. Maar ook geldt dat ik mij zorgen maak en dat we scherp moeten blijven.

In dit verband noem ik een waarneming van een dominee die terugblikte op de gereformeerde geschiedenis en zich zorgen maakte. Hij zei: Bij gereformeerden is het met diep beleefd geloof en radicale gehoorzaamheid begonnen. Karakteristiek was de eenvoudige gelovige gehoorzaamheid aan de levende God. Maar toen deze vroomheid vanzelfsprekend werd, is zij langzamerhand *vanzelfzwingend* geworden. Dat betekent dat er niet meer expliciet uit geleefd werd. Een gevolg was dat er meer en meer over afgeleiden werd gediscussieerd. Er werd gepraat over God alsof Hij er zelf niet bij was, steeds minder *met* God. Dat is een herkenbaar risico: dat we actief zijn, maar de omgang met God binnen de gemeenschap naar de achtergrond verdwijnt. Het valt mij op hoe moeilijk het vaak is om over de persoonlijke geloofsbeleving met elkaar te spreken. Iets zeggen over de kerk gaat gemakkelijk, maar over je relatie en je leven met God vrij moeilijk. Maar wat er in de oorsprong was, moet boven komen en blijven.

Van groot belang is de omgang met de levende God, leven met de levende Heer, Jezus. Zonder het authentieke diep beleefde geloof zal het niet gaan. Die moet de kern van het gemeentelven uitmaken en die moet sprekend zijn. Voor de volgende generaties en voor de uitstraling!

Zingen: Psalm 42: 3 en 5 (oude berijming) - *Maar de Heer zal uitkomst geven*

DEEL 4: JEZUS, DE MISSIE VAN DE KERK, DE RELATIE MET JEZUS, EN DE LIEFDE ALS BASIS

Wat is dan dat goede nieuws dat God voor heel de wereld en voor iedereen heeft? Zie hoe Marcus zijn evangelie begint, 1: 1: Begin van het evangelie van Jezus Christus. Ik las daar vroeger overheen, ik beschouwde het als een kop en dacht dat het meest interessante daarna volgde. Maar die eerste zin legt al gelijk de kern van het evangelie neer. Wat is het goede nieuws, Gods boodschap voor de wereld, wat is de redding en de hoop voor mensen, voor Zwartslui? Jezus Christus. Zie ook hoe Paulus zijn brief aan de Romeinen begint – een uitgebreide brief waarin het evangelie klinkt: Het evangelie van God is: zijn Zoon, Jezus Christus, onze Heer.

God had de wereld zo lief, dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Wat was de missie van Jezus? mensen die verloren zijn zoeken en redden. En als Jezus naar de hemel gaat, zegt Hij tegen de discipelen: zoals de vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik ook jullie. Ga heen, maak alle volkeren tot mijn leerlingen. Dus de missie van Jezus wordt de missie van de kerk. Dat is Gods roeping voor ons. Dit staat ook duidelijk in 2 Korintiërs 5: 14-21. Dit gedeelte hebben we ook in de visieweekenden besproken. Laten we het nu lezen. [...]

Eenzijds gaat het over wat God doet en gedaan heeft. Hij heeft ons door Christus met zich verzoend. God heeft Jezus, die geen zonde gekend heeft, voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden: gerechtigheid Gods in Hem. God rekent ons de overtredingen niet toe. In Christus zijn we een nieuwe schepping!

Anderzijds gaat dit over de opdracht die God aan de gemeente geeft: God heeft ons de bediening der verzoening gegeven. En het gaat over de passie en het enthousiasme (en soms het heilige ongenoegen) van de gemeente, de diepe drive: de liefde van Christus dringt ons!

Verzoening is: relatie herstellen, brengen tot gemeenschap met de levende God. De missie van de kerk is: elkaar brengen tot en samen leven uit een persoonlijke relatie met de levende God, in Christus, door de Heilige Geest.

Zingen: Opwekking 488 - *De kracht van uw liefde*

Dat is ook het verlangen van Jezus zelf. We horen dat als Hij bidt, in Johannes 17. Jezus wil eeuwig leven geven aan allen die de Vader aan Hem gegeven heeft. En eeuwig leven gaat niet over de hemel later, maar gaat over leven nu. Wat is eeuwig leven namelijk? Vers 3: dat de mensen de Vader kennen, de enige echte God, en dat de mensen Jezus kennen, die de Vader gezonden heeft. Twee dingen hierover: kennen betekent niet: weten wie het is, maar kennen betekent: in een relatie leven. Vroeger zei men: je hebt kennis aan een meisje. Dat betekende heel wat meer dan dat je wist wie het was. Dan ging je met elkaar om. Zelfs behoorlijk intiem. Jezus kennen is: bij Jezus zijn, omgaan met Hem, leven met Hem, houden van Hem en zijn liefde koesteren. Als tweede is het belangrijk om Jezus duidelijk te noemen. Hij heeft zelf gezegd: 'Niemand komt tot de Vader dan door Mij.' En in Handelingen zeggen de apostelen: 'Er is geen ande-

ren Naam door wie we gered kunnen worden, dan de Naam van Jezus.' En Johannes schrijft: 'Wie niet blijft in Christus, heeft God niet, maar wie in Christus blijft, die heeft zowel de Vader als de Zoon.'

Dus ken je Jezus? Vorige jaar is de vader van een goede vriendin van ons overleden. Hij is lang ziek geweest en naarmate het einde naderde, vroeg hij steeds meer aan de mensen die hij ontmoette: 'Ken je Jezus?' Als alles wegvalt, wordt duidelijk wat echt belangrijk is. Dat heeft me opnieuw geraakt!

De eerste fundamentele vraag die wij - om te beginnen - elkaar moeten stellen, is: 'Ken je Jezus en leef je met Hem?' Dat betekent ook dat we elkaar moeten vragen: 'Is Jezus en je relatie met Hem het allesbeheersende middelpunt van de leven?' Laat ik zeggen hoe het niet de bedoeling is, maar ik vrees dat het wel veel zo voorkomt, namelijk dat wij zelf in het middelpunt van ons leven zijn, en dat er heel wat zaken zijn die in ons leven de aandacht vragen, en in onze tijd zijn dat heel veel dingen: relatie en gezin, werk en carrière en opleidingen, sport en ontspanning en vrienden, en daarbij ook het geloof, de kerk. Maar al die dingen is wel wat veel, en ik zie vaak gebeuren dat het geloof. Dat is ook niet gek, want het geloof als een zaak in je leven is niet inspirerend. Dan ga je niet om met Jezus zelf, dan ervaar je de liefde en de rust en de vrede bij Hem niet. Dan heb je er weinig aan en dan valt het af. Jezus kennen en met Hem leven, betekent dat Hij in het midden staat.

Ik noem nog kort dat alles begint met Gods liefde. Dat we dát weten en daardoor aangeraakt zijn, door zijn persoonlijke liefde en genade voor ons. Alleen dat kan ons hart zacht maken en ons verlangen aanwakkeren. We kunnen niet van buitenaf tegen elkaar roepen: je moet dit doen, je moet dat niet doen. Alleen door Gods liefde en aandacht kunnen we innerlijk gemotiveerd zijn om zijn leerlingen te zijn, te willen blijven groeien in geloof en ons te geven aan Gods Koninkrijk. Het trof mij dat toen we tijdens de visie weekenden we iets deelden over ons geloof aan de hand van Bijbelteksten en liederen, dit echt de rode draad was: dat we ons geborgen weten bij God, gedragen door zijn liefde.

Na de visie weekenden ben ik twee dagen in de klooster geweest om de resultaten tot dan toe te verwerken en daarvoor te bidden. Het klooster is daarvoor ideaal, want er is echt rust en tijd, en je wordt gedragen door de getijdegeboden van de monniken, zevenmaal verdeeld over de hele dag. De monniken hebben zelfs voorbede gedaan voor onze gemeente! Ik had ook een boek meegenomen over missionair gemeente-zijn, omdat ik wilde horen hoe wij dat in onze moderne context kunnen doen, en daarin las ik de volgende zin: Christenen ademen Gods liefde in en uit. Dat vond ik heel kernachtig en mooi gezegd!

Zingen: Opwekking 518 - *Heer, U doorgrondt en kent mij*

DEEL 4: DRIE BIJBELSE BEELDEN VAN DE GEMEENTE

In de visie-weekenden heeft ds. Bottenbley drie Bijbelse beelden genoemd als het gaat over de gemeente.

Als eerste: de gemeente is het huisgezin van God. We zijn familie en we horen bij elkaar. Meer nog: deze gemeenschap is niet een vereniging waar we lid van zijn, contributie voor betalen en gebruik maken van de diensten, maar de gemeente behoort tot de identiteit van wie we zijn. Het gezin van God is een warm nest, waar aandacht, veiligheid en zorg is. De gemeenschap van de kerk wordt gekenmerkt door liefdevolle relaties.

Deze gemeenschap is geen kwestie van vriendschap en gezelligheid. Dat kan en dat hoort erbij. Maar de grond van de gemeenschap is dat het evangelie hierin centraal staat: het leven dat Jezus geeft, de liefde die God schenkt. Gewekt door Gods initiatief, door Zijn Woord. Liefdevolle relaties zijn mogelijk waar we leven in Gods liefde. Jezus zegt zelf: blijf in mijn liefde. En in die gemeenschap kunnen we dan ook ons leven en ons geloof delen met anderen, kunnen we meelevens en voor elkaar zorgen.

Tijdens de visie-weekenden hebben we daarvan als kerkenraad kunnen proeven: we aten samen, logeerden samen, zongen samen en lieten de Bijbelwoorden tot ons komen. En we deelden ons leven en ons geloof in openhartige gesprekken. Ik denk dat ik niet teveel zeg als ik opmerk dat dit velen van ons echt geraakt heeft. Ik heb ook verhalen gehoord van vroeger en van nu, dat in de Gemeente Groei Groepen ook een hechte band is, of is geweest.

In mijn periode van ziekte en opbouw las ik een boek van Bill Hybels: moedig leiderschap. Laat ik eerst even mogen vertellen hoe ik ertoe kwam om dit boek te lezen. Toen ik naar Zwartsluis beroepen ben, is een tekst uit Jozua 1 erg belangrijk geweest. De tekst kwam van verschillende personen onafhankelijk naar mij toe: 'Wees sterk en moedig.' In mijn periode van ziekte zag ik een interview met een dominee uit Amsterdam, Bas de Graaf, en hij had het erover dat hij moedig wilde en moest zijn. Dat raakte mij opnieuw en toen zag ik een boekje met als titel 'Moedig leiderschap'. Dus dat moest ik lezen. En daarin het volgende verhaal:

Een echtpaar spreekt Bill Hybels, voorganger van de kerk, aan na een dienst. Zij hebben een zwaar gehandicapte baby in hun armen en vragen aan hem of hij voor hun kind wil bidden. Het heeft niet lang meer te leven. Bill Hybels bidt voor het kind en de ouders en vraagt dan of er meer is wat hij of de kerk kan doen. De vader zegt: 'Wij zijn oké, echt waar. We zitten in een liefdevolle kleine groep, al een aantal jaren. Zij wisten ervan toen er in de zwangerschap complicaties ontstonden. Zij waren bij ons thuis in de nacht waarin we het nieuws kregen, en ze waren erbij in het ziekenhuis toen ons kind geboren werd. Zij hielpen ons en waren er voor ons in deze moeilijke tijd. Zij maakten het huis schoon en verzorgden maaltijden. Zij baden steeds voor ons en informeerden steeds hoe het met ons was. Zij denken zelfs met ons na over de begrafenis van ons kind als het zover zal zijn.' Dit verhaal raakte me als het gaat om onderlinge zorg in de gemeente.

En zulke verhalen hoor ik ook uit kringen in Zwartsluis en omstreken. Dat is een vorm van gemeenschap waarin ik geloof, voor nu en voor de toekomst van de kerk.

Een tweede beeld is de gemeente als tempel van de Heilige Geest. De tempel was het gebouw waar God was en waar verzoening was. Nu gaat het niet om het kerkgebouw,

maar om het leven van de gemeente. En kenmerkend is dat we leven uit de kracht van de Heilige Geest. Dat betekent in de eerste plaats dat we beseffen dat de levende God in ons midden is, dat we ons ervan bewust zijn dat God er is en dat Hij werkt. Bewust worden door Hem te aanbidden en de lof te zingen, door te bidden, door te verwachten dat Hij zal spreken in het lezen van de Bijbel en de prediking en als we met elkaar spreken vanuit geloof. Niet zozeer over God praten, maar van God spreken - als je begrijpt wat ik bedoel.

En voor de duidelijkheid: gemeenschap en ontmoeting is goed, maar voor de gemeente te weinig als het daarbij blijft. Het gaat om gemeenschap waarin het evangelie centraal staat. Hoe dat dan ook wordt vormgegeven.

Een derde beeld is de gemeente als lichaam van Christus. Alle ledematen zijn belangrijk in het leven van het lichaam. Niemand kan gemist worden. In de geschiedenis van onze kerken is dit wel eens op de achtergrond geraakt. Dan dachten we dat alleen sommigen actief moesten zijn: de predikant in de Bijbeluitleg en verkondiging, de ouderlingen in het pastoraat, de diakenen in het diaconaat, en de zendings- en evangelisatiecommissie in de missie van de kerk. En het ging er eigenlijk om dat de rest werd verzorgd in het geestelijk leven. Maar - om het in een ander beeld te vertellen - gemeenteleden mogen niet de rol aannemen van treinpassagiers die zich comfortabel laten vervoeren. Zij hebben betaald voor het treinkaartje (kerkelijke bijdrage) en rekenen erop dat de conducteur een inspirerende praatje door de intercom houdt zodat we de reis de moeite waarde vinden (de preek) en verwachten dat van tijd tot tijd iemand van de catering langs komt om hun van het nodige te voorzien (pastoraal bezoek). In dat geval zijn de gemeenteleden tot passagiers geworden en de ambtsdragers tot conducteurs en verzorgers. Het gemak dient de mens, maar dit is geen Bijbels beeld van een levende gemeente. Een gemeente moet zijn als een voetbalteam: ieder heeft zijn positie en speelt mee. Dat lijkt meer op het Bijbelse beeld van de gemeente als lichaam, waarbij alle ledematen belangrijk zijn in het leven van het lichaam. De ambtsdragers rusten toe en coördineren en houden de gemeente bij haar roeping.

Zingen: Opwekking 717 - *Stil, mijn ziel, wees stil*

DEEL 5: DRIE RICHTINGEN / VISIE EN MISSIE

Om te weten of de gemeente in balans is, moeten we kijken naar drie richtingen waaraan de gemeente aandacht moet besteden. Je kunt ook zeggen: er moeten drie relaties zijn. De relatie naar boven: de omgang met God. De relatie onderling: de geloofsgemeenschap. En de relatie naar buiten: de missie. Dit is een rode draad in de Bijbelse gegevens over de gemeente, maar we zien het geconcentreerd in een tekst in Marcus 3: 13-15. Ook deze tekst is genoemd in de visieweekenden. Daar staat: 'En Jezus ging de berg op en riep tot Zich, wie Hij zelf wilde, en zij kwamen tot Hem. En Hij stelde er twaalf aan, opdat zij met Hem zouden zijn en opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken, en om macht te hebben boze geesten uit te drijven.'

De kern van gemeente-zijn bestaat dus het volgende.

1. Er is een initiatief 'van de andere kant': God of Jezus roept; en de leerlingen zijn met Jezus.
2. Er ontstaat rondom Hem een nieuwe gemeenschap: de twaalf – het symbool voor het hele volk van de Heer! -, een koninklijk priesterschap.
3. Deze nieuwe gemeenschap is gericht op de wereld: prediken en boze geesten uitschrijven.

BOVEN	BINNEN	BUITEN
Omgang / gemeenschap met God	Gemeenschap met elkaar	Dienst en getuigenis aan de wereld
Het evangelie centraal	Gemeenschap als basis	Gericht op de missie

Tabel: De drie relaties van de gemeente

Om dit kort samen te vatten: twee basisprincipes bepalen hoe we kerk zijn: evangelie en gemeenschap. [zie de afbeelding] Een christen is geroepen tot trouw aan het hart van het evangelie en tot trouw aan de geloofsgemeenschap. Onze identiteit als christen wordt bepaald door het evangelie en door de onderlinge gemeenschap. De kern van het evangelie is Jezus Christus en de kern van geloven: Jezus kennen, leven met Hem. En het evangelie betekent letterlijk: goede boodschap. Dus het is een boodschap, in woord en daad voor Zwartsluis.

We hebben het evangelie centraal, de gemeenschap is onze basis, en de missie is onze focus.

We zijn een gemeente die met Jezus leeft, die de liefde van Jezus in- en uitademt. We willen Jezus kennen en bekendmaken. Amen.

Zingen: Opwekking 770 - *Ik zal er zijn*

**BIJLAGE 2:
PROGRAMMA VISIE WEEKENDEN**

BIJLAGE 2: PROGRAMMA VISIE WEEKENDEN

Er zijn drie momenten geweest waarop de kerkenraad bij elkaar is geweest om zich te bezinnen op visie en missie van de gemeente:

- 11-12 november 2016 - moderamen en taakgroepleiders
- 25-26 november 2016 - deel van de ouderlingen, diakenen en ouderling-kerkrentmeesters
- 31 januari 2017 - ander deel van de ouderlingen, diakenen en ouderling-kerkrentmeesters, jongeren die meedoen aan het LEF programma van Navigators en gespreksleiders van jongerenkringen JOY

We geven hier een overzicht van het programma van het weekend van 25-26 november 2016.

VRIJDAG 25 NOVEMBER 2016

17:45 uur welkom

18:00 uur maaltijd

19:00 uur koffie

19:15 uur 'Even binnenkomen...' in kleine groep

19.30 uur toelichting op het weekend 'visievorming'

19.45 uur persoonlijke bevlogenheid en geloof

20:00 uur inleiding 1 Orlando Bottenbley: De geestelijke kerkenraad

20:30 uur bespreking in groepjes

20:50 uur korte plenaire ronde

21:00 uur koffie

21.15 uur inleiding 2 Orlando Bottenbley: De missie van de kerk

21:45 uur bespreking in groepjes

22:05 uur korte plenaire ronde

22:15 uur afsluiting officieel gedeelte / ontspanning met fris, wijn, etc.

ZATERDAG 26 NOVEMBER 2016

7.30 uur (georganiseerde) stille tijd
(stil worden voor God rondom een geopende Bijbel)

8.15 uur ontbijt

9.00 uur moment van vrije tijd

9.30 uur korte viering (aanbidding en schuldbelijdenis)

9.45 uur koffie

- 10.00 uur inventarisatie van leven en identiteit van de gemeente en ons verlangen/bespreking van de volgende vragen: (1) de huidige situatie bespreken: hoe vind je dat de gemeente als geheel functioneert? Het gaat hier om inventariseren. Wat is positief, wat is niet zo positief, waar zitten de hiaten. (2) Vragen: wat zouden we het liefste willen, hoe zouden we dit het liefste willen. (3) Met elkaar bespreken: welke kansen en mogelijkheden zien wij, gegeven de situatie.
- 10.45 uur koffie
- 11.00 uur vervolg: inventarisatie van leven en identiteit van de gemeente en ons verlangen
- 11.30 uur Thema-wandeling naar Zwartewater / stiltepad
- 12.30 uur Lunch
- 13.30 uur uitloop inventarisatie + samenvatting / hoe verder?
- 14.00 uur afsluitende viering (dankzegging en zegen)
- 14.30 uur vertrek

B3

**BIJLAGE 3:
DE GEESTELIJKE KERKENRAAD
INLEIDING DS. ORLANDO BOTTENBLEY**

BIJLAGE 3: DE GEESTELIJKE KERKENRAAD-INLEIDING DS. ORLANDO BOTTENBLEY

In deze en de volgende bijlage volgt een samenvatting en samenvoeging van de inleidingen van ds. Orlando Bottenbley die hij op 11 en 25 november hield over de geestelijke kerkenraad en de missie van de kerk, hoewel we beseffen dat een samenvattende tekst het gesproken woord van dat moment nooit kan vervangen...

Een kerkenraad kan niet anders dan 'geestelijk' zijn...

Ds. Bottenbley is erg verheugd dat hij over dit onderwerp mag spreken. Hij krijgt er vlin-ders van in zijn buik. Het is aan de ene kant ook niet meer dan passend, want 'geestelijk' behoort tot de identiteit van de kerkenraad. Maar aan de andere kant: wat zijn wij be-voorrechte mensen, want wij mogen deel uitmaken van een geestelijke kerkenraad. De raad van de kerk heeft de taak om de kerk de weg te wijzen die zij moeten gaan.

Missie van de kerk

De geboorte van de kerk is bij de uitstorting van de Heilige Geest. De boodschap is dat Jezus geleden heeft en opgestaan is uit de dood. Het doel is om het hart van de Vader dichtbij brengen. Zie Johannes 1, de kerstboodschap: Het woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond. De Zoon heeft de Vader doen kennen. De missie van Jezus is dus: de Vader bekend maken. De leerlingen van Jezus zijn laaiend enthousiast. Na zijn opstanding spreekt Jezus veertig dagen over al wat het Koninkrijk van God inhield. Het fundament is nu geleegd: de opstanding. Zijn missie is nu de gemeente.

Jezus legt zijn missie in onze handen

Jezus legt dit in ons hart zodat het onze poriën uitkomt. Het is bijzonder en het mag ons raken, dat Jezus zegt: zoals je hier zit, leg ik mijn missie, mijn gemeente in jouw handen. De kerk is niet het gebouw of de organisatie. Maar de kerk is datgene waar Jezus alles voor gegeven heeft. Dus de kerk/de gemeente moeten we serieus nemen. Het is geen onbelangrijke bijzaak. Het is een mega verantwoordelijkheid. Dus: wat geweldig is het dat God mij gekozen heeft. Jezus zegt: 'Mijn missie leg ik in jouw handen'. 'Wij zijn de geestelijke ouders van dit huisgezin!' In de gemeente zijn allemaal verschillende men-sen met verschillende levens, maar wij zeggen: God, dit is uw kerk. Vanuit God woord mogen wij allen bemoedigen en troosten. De ouders bepalen de cultuur in het gezin, dus wij als kerkenraad bepalen de cultuur van de kerk.

Paulus' instructie voor de geestelijke kerkenraad

Maar hebben we zicht op wie we zijn? Een geestelijke kerkenraad? Hoe zit je in de ker-kenraad? Beantwoord die vraag aan de hand van een Bijbelgedeelte en kijk op die ma-nier naar jezelf!

We lezen Handelingen 20: 27-30 over Paulus in Milete. In vers 28 staat: 'Zorg voor uzelf en voor de hele kudde waarvoor de Heilige Geest u heeft aangesteld.'

Hierin ligt een belangrijke boodschap voor een geestelijke kerkenraad:

1. De Heilige Geest heeft je aangesteld

Als eerste: de Heilige Geest heeft u deze plek gegeven! Durf je te zeggen: 'Ik ben in de kerkenraad, omdat niet de gemeente, niet de kerkenraad, maar de Heilige Geest mij heeft aangesteld'? We zijn er niet om vier jaar werk voor de kerk te doen, maar Jezus zegt: 'Ik stel jou persoonlijk aan om te zorgen voor de gemeente. Je doet het niet voor de kerk, maar voor de Heer van de kerk die je hier heeft geplaatst. Het is geen mensen-

werk, maar de Heilige Geest heeft u gesteld tot opziener. In Handelingen 1 zegt Jezus: 'Wacht even met op weg gaan om het evangelie te verkondigen. Want Ik zal de Heilige Geest sturen. Je zult kracht ontvangen om mijn Getuigen te zijn'. Heb je dat ook ervaren? Kracht om je positie in te nemen?

2. Zorg voor de kudde

Als tweede: zorg voor de kudde. U bent opziener van Gods gemeente. Opziener is: sleuteldrager. Ruimte openen: wij mogen een veilige setting creëren, waar mensen zich niet hoeven te schamen. De opziener ziet toe dat de gemeente de kant opgaat die God wil. Wij zijn geroepen om herder te zijn. Belangrijk is dat we ons realiseren dat de basis hiervoor is: Jézus is de Goede Herder. Hij zet zijn leven in voor de schapen. Wij mogen bidden: 'Als u mijn hart en handen niet vult, dan heb ik niets.' De Heilige Geest geeft de juiste houding en woorden. Daarom moet gebed onze basis zijn, en kunnen we niet zelfverzekerd zeggen (in eigen kracht): 'Dit is mijn verantwoordelijkheid.' Als herder zet je je leven in voor de schapen, dat wil zeggen: het heeft je hart! Leder gemeentelid is verworven door het bloed van Gods eigen Zoon. Zo moeten wij elkaar dan ook zien. En niet elkaar aanzien naar elkaars onhebbelijkheden.

3. Zorg voor elkaar

Als derde – en dit mogen we niet missen! –: zorg voor uzelf, ziet toe op uzelf. Dit betekent niet: ieder voor zich, maar: zorg voor elkaar. En dat is: wees open naar elkaar in geestelijk opzicht. Bid met elkaar, deel met elkaar, stel je kwetsbaar op, vraag aan elkaar: 'Hoe is het met je geloofsleven?'

Wat de kerkenraad niet doet, zal ook in de gemeente niet gebeuren. Hierin moet de kerkenraad voorgaan. Zoals de leiding functioneert, zo vormt zich de gemeente. Wat wij niet doen, kunnen we niet overbrengen. Het moet niet gaan om organisatie, maar om organisme.

Zie ook hoe Jezus en de leerlingen met elkaar omgaan, in Marcus 3: 13-14. Tevoren brengt Jezus de hele nacht in gebed door en vervolgens selecteerde Hij de twaalf apostelen. En met de apostelen had Hij twee bedoelingen: (a) opdat zij met Hem zouden zijn, en (b) opdat ze uitgezonden zouden worden om te prediken en demonen uit te drijven. Let op: het eerste komt eerst! Jezus neemt de apostelen mee in zijn leven! Ze delen met elkaar het leven, het eten, de zorgen, hun twijfels, de hoogtepunten.

Jezus kijkt ook rond in onze kring en Hij zegt: 'Ik heb u uitgekozen als Mijn vrienden.' Hoe bevoorrecht zijn we, dat we met Jezus mogen zijn. Het is een zegen, een opdracht, een verantwoordelijkheid. Maar vooral: de vreugde om 'bij Jezus te zijn'. Geestelijke leiders bepalen de cultuur van de gemeente door de wijze waarop zij dit zelf toepassen.

Dus: begin iedere vergadering of meeting door een half uur aandacht te geven aan hart & geloof. Kijk met elkaar naar binnen: hoe is het thuis, hoe is het met het geestelijk leven, hoe is het met geloof? Delen is spannend, maar vooral ook liefdevol en warm. Wees bereid om dit in een kleine groep toe te passen. Bij leiders onder elkaar moet er geestelijke openheid zijn. Nogmaals: de geestelijke leiders moeten hierin letterlijk voorgaan: Bijbel lezen, je leven delen, je geestelijk leven delen. En bid dan voor elkaar. Neem hier een kwartier voor. En dan komt de agenda op tafel...

Ten slotte, je mag zeggen: ik zit in de kerkenraad, en dat is niet mijn keuze, maar Jezus heeft mij uitgekozen. Dan krijg je vleugels...

B4

**BIJLAGE 4:
DE MISSIE VAN DE KERK
INLEIDING DS. ORLANDO BOTTENBLEY**

BIJLAGE 4: DE MISSIE VAN DE KERK-INLEIDING DS. ORLANDO BOTTENBLEY

De missie van de kerk, de missie van Jezus: de bediening van de verzoening

Wat is de missie van de kerk? Dat is dezelfde missie die ook Jezus had. Jezus is gekomen om het verlorene te zoeken, te redden en terug te brengen bij de Vader. Een kerntekst in dit verband vinden we in 2 Korintiërs 5 vers 19: God heeft door Christus de wereld met Zich verzoend. Het is de missie van Jezus om ons met God te verzoenen. Verzoening is herstel van relatie. Dat is geschied door Jezus' werk aan het kruis. Verzoening is door en in Christus: God heeft Hem die de zonde niet kende voor ons één gemaakt met de zonde, zodat wij door Hem rechtvaardig voor God konden worden.

Vervolgens heeft Hij aan ons de bediening van de verzoening toevertrouwd. Wij moeten verkondigen en roepen: laat u met God verzoenen! Jezus legt zijn missie in de handen van de apostelen, twaalf zwakke mannen, alle twaalf hebben ze Hem laten vallen. Toch zoekt Hij zijn leerlingen weer op en neemt Hij hen mee. Jezus legt zijn missie in onze handen! Wij moeten ambassadeurs zijn. Jezus is door de Vader gezonden en Hij zegt vervolgens: niet jullie hebben Mij uitgekozen, maar Ik heb jullie uitgekozen. Dat is een bijzondere roeping. Wij moeten mensen laten ontdekken dat het leven is: 'Jezus en die gekruisigd' (1 Korintiërs 2:2). Het ene agendapunt van Jezus is het Koninkrijk van God. Het doel van een christen en van de gemeente is daarom: in alles wat je doet, het Koninkrijk van God laten ontdekken. Het Koninkrijk van God is in ons hart.

Opgenomen in het werk van de Heilige Geest

Dit kunnen we niet uit eigen kracht doen. Voordat de leerlingen op weg gaan om het Koninkrijk van God te verkondigen, zegt Jezus eerst: de Heilige Geest zal over je komen (Handelingen 1:8). De Heilige Geest is hiervoor onmisbaar. Let op dat in 2 Korintiërs 4 vers 18 staat: 'Alles is het werk van God.' Jezus zelf zegt: 'Zonder Mij kunnen jullie niets doen' (Johannes 15:9). Leven en werken vanuit de Heilige Geest betekent: geloven en vertrouwen dat God het doet, met al onze zwakte en tekortkomingen. In Handelingen 4: 31-32 lezen we dat de gemeente gaat bidden. En de plaats waar ze waren werd bewogen! De Heilige Geest is dan in ons midden. Dan gaat het niet meer om bijkomstige zaken, maar worden we door de Geest bezielde en gedreven. Wij moeten steeds te rade gaan bij Hem en steeds vragen: 'Hoe mogen wij dit onder leiding van de Heilige Geest aanpakken?' Wij zijn allemaal geroepen door de Heilige Geest; de Geest wil in ons werken. Wij zelf kunnen het niet maken. Het gaat om wie we zijn (vertrouwend op Jezus, open voor het werk van de Heilige Geest). En God doet meer dan je beseft!

Wij hoeven niet langer voor onszelf te leven, maar we mogen leven voor Jezus, die zijn leven voor ons gegeven heeft. Het werk in de gemeente is geen hobby of vrijwilligerswerk, we mogen ons leven ervoor inzetten! Ik moet God en zijn gemeente dienen met het beste dat God mij gegeven heeft (terzijde: het hoeft ook niet méér dan dat te zijn...). Er is een verschil of je handelt uit plicht óf uit toewijding en liefde.

Heilig ongenoegen én passie

Hebben we er slapeloze nachten van dat mensen de kerk verlaten en dat er weinig mensen van buiten de kerk tot bekering komen? Doet het pijn als iemand zijn lidmaatschap opzegt. Dat zou niet vreemd zijn, want we behoorden tot hetzelfde gezin (Gods huisgezin). In 2 Korintiërs 5:14 staat: 'Wat ons drijft is de liefde van Christus'. Er moet een mix van heilig ongenoegen én passie zijn. Het zijn schapen die door Jezus duur betaald zijn, gekocht door zijn eigen bloed. Gods vaderhart huilt. Dit moet ons als gemeente in de eerste plaats dringen tot belijdenis van schuld. We moeten beginnen met bidden. Zeker niet veroordelen en verwijten, maar vragen: wat is er nodig opdat je terug komt?

Mensen dwingen kan niet, wél kunnen we gepassioneerd en enthousiast zijn. Als de kerkenraad enthousiast is, (dat is, letterlijk: door de Heilige Geest geleid, dan worden mensen aangeraakt en komen ze terug. Hoe vaak bent u enthousiast uit bed gekomen om God te aanbidden en elkaar te ontmoeten? Of moet je je ertoe zetten? Of kom je uit bed zoals je erin bent gegaan? Samenkomen moet een feest zijn. Enthousiasme moet niet alleen door de predikant worden uitgestraald, maar door heel de kerkenraad! De kerkenraad moet ook zelf delen en bidden. En zo ook vóór de dienst: ons bewust worden van het werk van de Heilige Geest, bewust bidden om de werking van de Heilige Geest.

De gemeente en de kerkdienst moet een plek zijn voor jong en oud. Men moet zeggen: 'Daar moet ik zijn.' Stel je voor dat de jeugd whatsapp't naar vrienden: 'Kom naar de dienst, want het is geweldig.' De kerk moet iets aantrekkelijks hebben. Het woord van verzoening is ons toevertrouwd en verzoening mogen we vieren!

Beelden voor de gemeente in het Nieuwe Testament

Het Nieuwe Testament gebruikt drie beelden voor de gemeente.

1. Huisgezin van God. Dat betekent: een warm nest, aandacht, zorg veiligheid bieden.
2. Lichaam van Jezus. Dat betekent dat iedereen een plek in het lichaam heeft, dat we allemaal actief moeten zijn!! Het alternatief (dat men wordt gediend zonder te dienen) is onbestaanbaar. De vraag voor iedereen is: wat wil jij doen in de Gemeente?
3. Tempel van de Heilige Geest. De tempel was het gebouw om God te zoeken en te vinden. Nu gaat het niet om het kerkgebouw, maar om de gemeente. Dat de gemeente tempel van de Heilige Geest is, betekent dat we moeten leven uit de kracht van de Heilige Geest. Hoe doen we dat? Niet beginnen met de extreme uitingen van de Geest, maar wel de ruimte zoeken van Zijn werk: bewust leven in het besef van Gods aanwezigheid, bidden, zien wat God doet, ons expliciet laten leiden door de Geest.

Missie: verzoenen met God

Onze missie is de missie van Jezus: de wereld verzoenen met God. Heel de wereld is nogal groot, dus laten we beginnen in Zwartsluis. Bij mensen aan de rand van de kerk en vervolgens mensen bij de kerk. Een heilige onrust en liefde voor Christus mogen ons motiveren. En als kerkenraad mogen wij enthousiasme en passie uitstralen: ons laten leiden door de Heilige Geest. En roepen: 'Laat u met God verzoenen.'

**BIJLAGE 5:
GEESTELIJK LEVEN AAN DE HAND
VAN LIEDEREN EN BIJBELTEKSTEN**

BIJLAGE 5: GEESTELIJK LEVEN AAN DE HAND VAN LIEDEREN EN BIJBEL- TEKSTEN

Als kerkenraad hebben we tijdens de visie weekenden met elkaar gedeeld hoe God ons heeft geraakt, aan de hand van ervaringen, liederen en Bijbelteksten.

Hieronder volgt een opsomming van de liederen en Bijbelteksten die zijn genoemd.

Lieder

Psalm 8	Hoe goed is God, Heer onze Heer. God is groot.
Psalm 13	Hoe lang nog?
Psalm 23	De Heer is mijn Herder; dichtbij, vers 4: U bent altijd bij mij
Psalm 25	Heer, maak mij uwe wegen...
Psalm 27	De lieflijkheid van de Heer, Hij bergt mij in zijn hut, Hij plaats mij hoog op de rots.
Psalm 42:5 OB	Maar de Heer zal uitkomst geven
Psalm 63	Wanneer ik wakend in de nacht, mijn geest bij U, Heer, laat vertoeven, dan mag ik weer uw goedheid proeven
Psalm 68: 7	God zij geprezen met ontzag
Psalm 84	Juichend U ontmoeten, als een mus in Gods woning. Bij God thuis. Wat zou mijn hart nog liever wensen.
Psalm 98	Zingt een nieuw lied
Psalm 100	Juicht God toe, bazuïnt en zingt
Psalm 121	Ik sla mijn ogen op en zie de hoge bergen aan, waar komt mijn hulp vandaan? Mijn hulp is van mijn Here, die dit alles heeft geschapen. Mijn herder zal niet slapen.
Psalm 146	Zing, mijn ziel, voor God uw HERE
Gezang 44	Dankt, dankt nu allen God
Gezang 390	'k wil U o God mijn dank betalen
Gezang 393	De dag door uwe gunst ontvangen
Gezang 442	Jezus, ga ons voor
Gezang 445: 3	Ruwe stormen mogen woeden
Gezang 473: 1 en 5	Neem mijn leven, laat het Heer, toegewijd zijn aan uw eer
Gezang 477	Geest van hierboven, leer ons geloven, hopen, liefhebben door uw kracht
Johannes de Heer 5	Al de weg leidt mij
Johannes de Heer 13	Ik wandel in het licht met Jezus
Johannes de Heer 150	Welk een vriend is onze Jezus
Opwekking 42	'k Stel mijn vertrouwen

Opwekking 124	Ik bouw op U
Opwekking 167	Samen in de naam van Jezus
Opwekking 392	Heer Jezus, ik hou van U
Opwekking 389	Create in me a clean heart: Restore unto me the joy of Thy Salvation
Opwekking 428	'Amazing Grace'
Opwekking 488	Gedragen op vleugels, Heer, ik kom tot U
Opwekking 518	Naar Psalm 139; Heer u doorgrondt mij en kent mij
Opwekking 687	Heer, wijs mij uw weg en leid mij als een kind
Opwekking 717	Stil mijn ziel wees stil
Opwekking 733	Tienduizend redenen voor dankbaarheid
Opwekking 770	Ik zal er zijn
Opwekking 789	'Oceans' (Hill Songs): Jezus roept over het water. Dicht bij Jezus leven.
-	Ik zal bij je zijn (<i>I'll stand by you</i>)
-	Als het leven soms pijn doet

Enkele Bijbelteksten

Psalm 111	Als je de Here vreest, is dat het begin van wijsheid
Psalm 139	Zelf zijn wij klein, maar God is groot
Jesaja 58	Mensen zoeken God, maar God zoekt mensen. Wij mogen de gevangenen bevrijden en omzien naar elkaar. God maakt ge-beente krachtig. U zult zijn als een besproeide hof, een bron die niet uitdroogt. De uwen zullen de oeroude puinhopen herbouwen, de grondvesten van voerige geslachten zult u herstellen. Men zal u noemen: hersteller van bressen, herbouwer van straten.
Matteüs 7	Een verstandig man bouwt zijn huis op de rots. De rots is Jezus, we handelen naar zijn woord. Er moeten daden zijn! Liefdevol handelen.
Romeinen 8	Zekerheid des geloofs, als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn
Galaten 2:20	In mij leeft niet 'ik' maar "Christus in mij"
Hebreeën 10: 23-24	Hij die de belofte heeft gedaan, is getrouw
Zondag 1	Troost in leven en sterven is eigendom te zijn van Jezus

**BIJLAGE 6:
WAARDERING EN VERLANGEN
VOOR DE GEMEENTE**

BIJLAGE 6: WAARDERING EN VERLANGEN VOOR DE GEMEENTE

Tijdens de visieweekenden hebben we met elkaar gedeeld waarin onze waardering voor de gemeente ligt, waar we hiaten zien en wat ons verlangen is. Hieronder vindt u een samenvatting van wat gezegd is.

Belangrijk is op te merken dat dit een opsomming is van wat is gezegd. Hierover is niet gediscussieerd, dus dit zijn geen 'uitkomsten'. We achtten het van waarde dat ieder zich kon uitspreken en dat is hieronder weergegeven.

WAT IS MOOI EEN GOED IN ONZE GEMEENTE?

1. Ontmoeting, warmte, betrokkenheid, meeleven (o.a. door middel van kaarten), koffiedrinken, gemeenschap, De Poort, gemeenschap, saamhorigheid, blij met De Poort.
2. Veel kinderen en jeugd, een betrokken en actieve groep jongvolwassenen
3. Het leerhuis
4. Overvloed en vrijgevigheid
5. We zingen graag en veel en genieten daarvan
6. Veel leven in onze gemeente, veel inzet (...vanuit geloof !), veel activiteiten en mogelijkheden
7. 'In vergelijking met vele PKN kerken in Nederland is de GK Zwartsluis een parel!' Uiteraard is dit geen verdienste, maar mogen we God om deze genade danken.

WAAR ZITTEN DE HIATEN

1. Teveel structuur, te ingewikkelde gemeentestructuur (bestuursstructuur), teveel beknellende regels
2. We komen moeilijk tot een geestelijk gesprek
3. We zijn erg naar binnen gericht, rand- of buitenkerkelijken komen de drempel niet over. We stralen te weinig passie en enthousiasme voor het evangelie en de gemeente uit. We zijn te weinig open en missionair
'Zijn we uitnodigend voor mensen van buitenaf? Komen er daadwerkelijk mensen tot geloof in onze gemeente of zijn we vooral met onszelf bezig?'
4. We zetten ons te weinig in voor eenheid onder de kerken te Zwartsluis
5. Soms te weinig ruimte voor kinderen door klagende ouderen
6. Te weinig bijdragen van de muziekgroep
7. Te weinig gavengericht werken
8. Een groep niet-actieve leden
9. Geringe deelname aan catechisatie
10. Te weinig luisteren naar de Geest, te veel doen wat we zelf denken
'We zijn goed in het organiseren van activiteiten, maar de kern van waar het om gaat wordt regelmatig vergeten. Wordt er geluisterd naar wat God tegen ons zegt door de Heilige Geest of zijn we met name druk met het organiseren waarvan wij het idee hebben dat het goed is.'

WAT IS JULLIE VERLANGEN VOOR DE GEMEENTE?

1. We verlangen ernaar dat het leven van de gemeente centraal staat en niet de organisatie. We verlangen een heldere kerkelijke (bestuurs)structuur.
2. We verlangen naar een geestelijke kerkenraad, een kerkenraad die zelf voorgaat in geestelijk leven (als kerkenraad).
3. We verlangen ernaar dat we als (leden van de) gemeente het geloofsgesprek leren en stimuleren.
4. We verlangen ernaar een biddende gemeente te zijn; meer gebed!
5. We verlangen ernaar om rand- en buitenkerkelijken te bereiken met het evangelie en hen deel te laten zijn van de gemeente (door levend en enthousiast te zijn). We verlangen ernaar om alle jongeren te bereiken. We verlangen ernaar open en missionair te zijn.
6. We moeten onze identiteit helder hebben, benoemen en communiceren; we moeten onze gaven kennen. Dus: we moeten onszelf kennen.
7. We verlangen naar eenheid onder de kerken van Zwartsluis.
8. We verlangen naar een opwekkende, stimulerende, gevarieerde eredienst. We verlangen naar een meer evangelisch accent.
9. We verlangen ernaar dat kinderen en jongeren opgroeien als christenen en betrokken blijven bij de kerk.
10. We verlangen naar groei in aantal en actieve leden.
11. We verlangen ernaar een levende gemeente zijn.
12. We verlangen ernaar een bemoedigende gemeente zijn.
13. We verlangen naar groei in discipelschap, dat alle leden werkelijk discipelen zijn.
14. We verlangen naar gavengericht werken.
15. We verlangen ernaar ons te laten vervullen en leiden door de Heilige Geest.
16. We verlangen naar samenkomsten in kleine groepen.

Enkele aanvullende (nader invullende) punten:

- a. Betreffende de eredienst: We verlangen naar inspirerende kerkdiensten met ruimte voor zang en muziek en waarin Jezus op de eerste plaats komt.
- b. Betreffende kinderen en jeugd: Kinderen en jongeren hebben warmte en voorbeelden nodig; het evangelie mag ook bij hen klinken; we willen hen begeleiden van 0-30
- c. Betreffende beleving: Er moet meer gevoel en warmte zijn en we verlangen naar openheid
- d. Betreffende gaven: We verlangen ernaar om gaven (o.a. kunstenaars) te benutten en in te zetten t.b.v. het Koninkrijk van God. Daarvoor moeten we onszelf kennen (zelfkennis) en weten wat de essentie is.
- e. Algemeen geestelijk uitgangspunt: De rode draad van ons verlangen is: liefde (onderling en ontvangen liefde van God, HOtB), vertrouwen (Zondag 1 en 7 HC). We verlangen ernaar dat we ons allemaal durven overgeven aan God en Jezus. Eenheid moet gevonden worden in Jezus, die als 1e bovenaan moet staan

Opmerkingen

- Voor wat de visie betreft: hou het simpel. Iedereen moet het zich kunnen voorstellen en zich ermee kunnen verbinden
- We zijn een dorpsgemeente. We kunnen niet, zoals in een grote stadsgemeente, gemakkelijk differentiëren. Hoe verenigen we alle verschillen in de ene gemeente?
- We constateren een neiging om te blijven steken bij 'uiterlijke' verschijnselen: over

kerkgang, betrokkenheid, activiteit, meedoen, enz. Maar het is noodzakelijk om het innerlijke en geestelijke hiervan te benoemen: de geestelijke wortels, de omgang met God, de liefdevolle relaties, het missionaire bewustzijn, enz. Hierop moeten we inzetten!

- Er is een verlangen dat we ons blijvend bezinnen op visie, missie, identiteit, hoe bij de kern te blijven, hoe de kern daadwerkelijk gestalte te geven; we moeten komen van verlangen naar daadwerkelijk gestalte geven, dan ook luisteren naar de Geest, gehoorzamen.

DE HIATEN EN HET VERLANGEN SAMENGEVAT..

Het bovenstaande samengevoegd...

1. We verlangen ernaar een *levende* gemeente te zijn en te blijven. Er worden meer aspecten genoemd die hieruit voortvloeien: verlangen naar *geestelijk* leven (zie 2 hieronder en elders), verlangen naar liefde, warmte en openheid, dus: de 'sfeer' van de gemeente (zie 3 hieronder), verlangen naar een actieve gemeente; hierbij we willen niet stappen in de valkuil van activisme, maar 'actief-zijn' vullen als discipelschap (zie 4 hieronder). Ten slotte is er ook de link met de organisatie: verlangen dat het leven van de gemeente centraal staat, in tegenstelling tot de organisatie (zie 5 hieronder). (En eigenlijk is het *leven* van de gemeente een samenvatting voor heel ons verlangen...)
2. We verlangen ernaar dat we ons allemaal (durven) overgeven aan God en Jezus. Eenheid moet gevonden worden in Jezus, die als 1e bovenaan moet staan. Hierbij is ook meerdere malen genoemd: we verlangen ernaar ons te laten vervullen en leiden door de Heilige Geest. Dit geldt voor het leven van de gemeente, het leven van de leden van de gemeente, maar ook voor de leiding en organisatie. Als hiaat wordt genoemd: we luisteren te weinig naar de Geest, we doen te veel wat we zelf denken.

'We zijn goed in het organiseren van activiteiten, maar de kern van waar het om gaat wordt regelmatig vergeten. Wordt er geluisterd naar wat God tegen ons zegt door de Heilige Geest of zijn we met name druk met het organiseren waarvan wij het idee hebben dat het goed is?'

Hierbij moet ook genoemd worden: we verlangen ernaar een biddende gemeente te zijn (niet alleen ieder voor zich, maar ook als gemeente en ook in de leiding).

3. De rode draad van ons verlangen is: liefde (onderling en ontvangen liefde van God, HOtB), vertrouwen (Zondag 1 en 7 HC). We verlangen ernaar dat we elkaar bemoeiden (tegenover kritisch en wettisch perfectionisme). We verlangen naar meer gevoel, warmte en we openheid.
4. We verlangen naar een actieve gemeente (we vinden het erg als mensen wel lid zijn, maar niet meedoen). We verlangen naar groei in discipelschap, dat alle leden werkelijk discipelen zijn, dat we – vanuit de liefde van God in Christus waarin we mogen leven – het Koninkrijk van God uitstralen in ons dagelijks leven en in de gemeente.
5. We verlangen ernaar dat het leven van de gemeente centraal staat en niet de orga-

nisatie. De organisatie en (bestuurs)structuur moet eenvoudig, helderder en minder omvattend in tijd en energie.

6. Genoemd is ook dat we het kerkelijk leven als te gestructureerd ervaren, dat er te veel beknellende regels zijn. In dit verband is ook de zondagse liturgie genoemd.
7. We verlangen naar een geestelijke kerkenraad, een kerkenraad die zelf voorgaat in geestelijk leven (als kerkenraad), naar een kerkenraad die niet alleen vergadert, maar ook bewust ruimte neemt voor het delen van het persoonlijke geloof en het leven.
8. We verlangen naar een kerkenraad die open staat voor de leiding van de Heilige Geest en bewust luistert naar de stem van God (zie ook 2).
9. We verlangen naar gavengericht werken, dat we gaven (o.a. kunstenaars) te benutten en in te zetten t.b.v. het Koninkrijk van God. Daarvoor moeten we onszelf kennen (zelfkennis) en weten wat de essentie is.
10. We verlangen ernaar dat we als (leden van de) gemeente het geloofsgesprek leren en stimuleren. We noemen dit expliciet omdat we constateren dat we moeilijk komen tot een geestelijk gesprek. In dit verband (maar het kan ook apart genoemd worden): we verlangen naar samenkomen in kleine groepen.
11. We verlangen ernaar om mensen buiten (of aan de rand van) de kerk te bereiken en hen deel te laten zijn van de gemeente. Daarom willen we levend en enthousiast zijn. We verlangen naar groei in aantal leden, niet om de grootte van de gemeente, maar om alle mensen die dan Jezus leren kennen en dus deel gaan uitmaken van de geloofsgemeenschap. We verlangen ernaar (om een deel hiervan nog apart te benoemen) om alle jongeren te bereiken. We willen open en missionair zijn. We noemen ook dit expliciet omdat we constateren dat we erg naar binnen zijn gericht en mensen van buiten (of zelfs aan de rand van) de kerk de drempel niet over komen. We constateren dat we te weinig passie en enthousiasme voor het evangelie en de gemeente uitstralen. we zijn te weinig open en missionair. Een prangende vraag klonk:
'Zijn we uitnodigend voor mensen van buitenaf? Komen er daadwerkelijk mensen tot geloof in onze gemeente of zijn we vooral met onszelf bezig?'
12. We verlangen naar eenheid onder de kerken van Zwartsluis.
13. We verlangen ernaar dat kinderen en jongeren opgroeien als christenen en betrokken blijven bij de kerk. Kinderen en jongeren hebben warmte en voorbeelden nodig; het evangelie mag ook bij hen klinken; we willen hen begeleiden van 0-30. Soms komt ruimte voor de kinderen in het gedrang omdat ouderen klagen. We noemen dit verlangen naast de andere constatering dat we heel blij zijn met zoveel kinderen, jongeren en jong-volwassenen en er heel veel voor hen wordt georganiseerd. Tegelijk is en blijft er zorg: hoe houden we de jongeren bij Jezus en bij de gemeente (en bijvoorbeeld: zorg over geringe deelname catechese).
14. We verlangen naar inspirerende kerkdiensten met ruimte voor zang en muziek en waarin Jezus op de eerste plaats komt. We verlangen naar een opwekkende, stimulerende, gevarieerde eredienst (zie over dit laatste ook de opmerking over liturgie hierboven...). De muziekgroep mag meer bijdragen in de begeleiding van de liederen.

**BIJLAGE 7:
ENKELE BIJBELS-THEOLOGISCHE LIJNEN
TEN BEHOEVE VAN VISIE OP GEMEENTE-ZIJN**

BIJLAGE 7: ENKELE BIJBELS-THEOLOGISCHE LIJNEN TEN BEHOEVE VAN VISIE OP GEMEENTE-ZIJN

Ds. Henrico ter Beek

In Handelingen 2:41-47 lezen we over het leven van de eerste gemeente.

Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd. En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden. En er kwam vrees over alle ziel en vele wonderen en tekenen geschieden door de apostelen. En allen, die tot het geloof gekomen en bijeenvergaderd waren, hadden alles gemeenschappelijk; en telkens waren er, die hun bezittingen en have verkochten en ze uitdeelden aan allen, die er behoefte aan hadden; en voortdurend waren zij elke dag eendrachtig in de tempel, braken het brood aan huis en gebruikten hun maaltijden met blijdschap en eenvoud des harten, en zij loofden God en stonden in de gunst bij het gehele volk. En de Here voegde dagelijks toe aan de kring, die behouden werden. (Hand. 2: 41-47)

Hoewel het te kort door de bocht is om te zeggen dat dit hét model voor de gemeente van alle tijden is, vinden we hier wel enkele belangrijke elementen:

- bekering (vers 41). Gods woord aanvaarden, zich laten dopen, bewuste overgave aan Jezus en toewijding aan God.
- het onderwijs der apostelen (vers 42). De gemeente heeft als fundament de verkondiging van de apostelen en profeten zoals dat verwoord is in de geschriften van Oude en Nieuwe Testament die de kerk herkend en vervolgens erkend heeft als geïnspireerd door de Heilige Geest.
- de gemeenschap (vers 42). Het is een zorgende gemeenschap waarin delen en vrijgevigheid centraal staan.
- het breken van het brood (vers 42). Het is een gemeenschap die God de eer geeft en die het reddingswerk van Jezus Christus centraal stelt (door het vieren van het Heilig Avondmaal).
- de gebeden (vers 42). Gebeden om in gemeenschap met God te zijn en om elkaar in die gemeenschap met God te brengen (voorbede).
- wonderen en tekenen (vers 43). Enerzijds in alle wijsheid, maar anderzijds in verwachting dat God ook vandaag helend aanwezig en werkzaam is.

Deze elementen zullen in het vervolg terugkeren.

DE GEMEENTE ALS INSTRUMENT IN GODS WERK

De gemeente staat in het kader van Gods werk in de geschiedenis. God heeft heel de wereld op het oog en ontfermt zich over zijn mensen en zijn schepping, die zijn gebroken door de zonde en haar gevolgen. Dit werk van God kan met drie woorden worden omschreven: missie van God (met een mooi woord: *Missio Dei*, de zending Gods), Koninkrijk van God en gemeenschap.

1. DE MISSIE VAN GOD

Om de schepping weer tot heelheid te brengen, roept God Abraham: 'met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden' (Gen. 12: 2-3) en in hem Israël.

Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. (...) Met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden. (Gen. 12: 2-3)

God sluit met Israël een verbond, gaat met hen een gemeenschap aan. Zij zijn geroepen om een heilig priesterschap te zijn (Ex. 19:6),

De Here laat via Mozes aan het volk Israël weten: "Julie hebben gezien hoe ik ben opgetreden tegen Egypte, en hoe ik je op adelaarsvleugels gedragen heb en je hier bij mij heb gebracht. 5 Als je mijn woorden ter harte neemt en je aan het verbond met mij houdt, zul je een kostbaar bezit voor mij zijn, kostbaarder dan alle andere volken - want de hele aarde behoort mij toe. 6 Een koninkrijk van priesters zul je zijn, een heilig volk." (Ex. 19: 4-6)

een licht voor de wereld (Jes. 42:6).

Ik, de HERE, heb u geroepen in gerechtigheid, uw hand gevat, u behoed en u gesteld tot een verbond voor het volk, tot een licht der natiën: om blinde ogen te openen, om gevangenen uit de kerker te leiden, uit de gevangenis wie in duisternis gezeten zijn. (Jes. 42: 6-7)

Jezus Christus is de vervulling van de roeping van Israël: Hij is het licht der wereld (Joh. 8:12).

Jezus zei: 'Ik ben het licht voor de wereld. Wie mij volgt loopt nooit meer in de duisternis, maar heeft licht dat leven geeft.' (Joh. 8: 12)

In het reddingsplan van God staat Jezus Christus centraal: de lijnen lopen naar Hem toe en alles vertrekt vanuit Hem: Het geheimenis van Gods wil is om al wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd, dat is Christus, samen te vatten (Ef. 1: 10).

[Het geheimenis van Gods wil om] al wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd, dat is Christus, samen te vatten. (Ef. 1: 10)

Jezus Christus is de vervulling van het Oude Testament, de roeping en de belofte, en voor allen na Christus geldt dat zij leven en gezond zijn in Christus, in hechte verbondenheid met Hem. Ons leven is Christus' leven in ons. God neemt ons in dienst voor zijn zending om zijn Koninkrijk te bouwen, maar dat is in de verbondenheid met Christus - Christus in ons en wij in Hem (Gal. 2: 20).

Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. (Gal. 2: 20) [Niet meer ik leef, maar in-mij-Christus leeft]

In de dood en opstanding van Jezus ligt de grote omkeer in de geschiedenis. Door het kruis kwam er een einde aan de 'oude wereld', dat is de niet-verloste wereld die in zonde

lag. De opstanding was de doorbraak van de 'nieuwe wereld', dat is de wereld van de heilstijd en de herschepping. Nu is ieder die in Christus is, een nieuwe schepping (2 Kor. 5:17).

Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen. (2 Kor. 5: 17)

Bij zijn afscheid zendt Jezus zijn leerlingen uit. Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u (Joh. 20:21-22).

Vrede zij u! Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u. En na dit gezegd te hebben, blies Hij op hen en zeide tot hen: Ontvangt de heilige Geest. (Joh. 20: 21-22)

Zij ontvangen de Heilige Geest en zo is de gemeente van Christus instrument in Gods werk tot redding van heel de wereld.

2. KONINKRIJK VAN GOD

De zending van God, Gods werk in zijn schepping tot heil kan inhoudelijk worden gekwalificeerd door Zijn heerschappij: het Koninkrijk van God. God wil de soevereine heerser zijn in zijn schepping die eens goed was maar gebroken is. Wanneer God koning is, zijn relaties hersteld, staat alles recht. Wanneer God regeert, is er bevrijding uit de slavernij (zie de uittocht uit Egypte) en is er bevrijding uit de macht van zonde en dood (zie het kruis en de opstanding van Jezus). Jezus kwam om in woord en daad en in eigen persoon het Koninkrijk van God te verkondigen: 'de tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen' (Mar. 1: 15).

Jezus predikte in Galilea het evangelie Gods: De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen. Bekeert u en gelooft het evangelie. (Mar. 1: 15)

De vroege christengemeente erkende ook Jezus als Heer. De gemeente geeft vorm aan het komende Koninkrijk van God en richt tekens op van zijn heerschappij. De gemeente is hiertoe geroepen. Dit is het werk van de opgestane Heer die in de gelovigen leeft en door de Heilige Geest die zijn vrucht (Gal. 5: 22)

Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. (Gal. 5: 22)

en gaven geeft (Rom. 12: 6-8; 1 Kor. 12: 4-11).

Wij hebben nu gaven, onderscheiden naar de genade, die ons gegeven is: profetie, naar gelang van ons geloof; wie dient, in het dienen; wie onderwijst, in het onderwijzen; wie vermaant, in het vermanen; wie mededeelt, in eenvoud; wie leiding geeft, in ijver; wie barmhartigheid bewijst, in blijmoedigheid. (Rom. 12: 6-8)

Er is verscheidenheid in genadegaven, maar het is dezelfde Geest; en er is verscheidenheid in bedieningen, maar het is dezelfde Here; en er is verscheidenheid in werkingen, maar het is dezelfde God, die alles in allen werkt. Maar aan een ieder wordt de openbaring van de

Geest gegeven tot welzijn van allen. Want aan de een wordt door de Geest gegeven met wijsheid te spreken, en aan de ander met kennis te spreken krachtens dezelfde Geest; aan de een geloof door dezelfde Geest en aan de ander gaven van genezingen door die ene Geest; aan de een werking van krachten, aan de ander profetie; aan de een het onderscheiden van geesten, en aan de ander allerlei tongen, en aan weer een ander vertolking van tongen. Doch dit alles werkt één en dezelfde Geest, die een ieder in het bijzonder toedeelt, gelijk Hij wil. (1 Kor. 12: 4-11)

Het perspectief voor het functioneren van de gemeente van Jezus Christus is dat Koninkrijk van God. Geloven gaat niet alleen om het zielenheil, het gaat om de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, om Gods heerschappij, zijn Koninkrijk. De gemeente is geroepen om dat Koninkrijk vorm te geven, vanuit haar identiteit in Christus en in Zijn kracht (door de heilige Geest). De nieuwe schepping begint nu. Het volbrachte werk van Christus moet door de gemeente worden uitgedragen, vormgegeven en geleefd. Zo verbreidt zij het Koninkrijk van God.

3. GEMEENSCHAP

De missie van God is om de schepping te herstellen, om te helen wat gebroken is. Het koningschap van God bestaat in rechte verhoudingen en herstelde relaties. Gemeenschap is iets wat bij God hoort, sterker nog: een gezonde gemeenschap en rechte relaties zijn het wezen van God zelf: de gemeenschap van Vader, Zoon en Geest.

Het is Gods verlangen om in relatie met zijn schepselen te staan. Met het volk Israël sloot Hij een verbond, zodat Hij hen tot God te zijn en zij zijn volk zouden zijn (Lev. 26: 12).

Ik zal in uw midden wandelen en u tot een God zijn en gij zult Mij tot een volk zijn.
(Lev. 26: 12)

In het Oude Testament is het toekomstperspectief dat het verbond in het hart van het volk zou zijn, dat zij allen de HERE kennen - dat is: in een relatie met Hem leven (Jer. 31: 34).

Maar dít is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des HEREN: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de HERE: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des HEREN, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken. (Jer. 31: 33-34)

Middelaar in dat nieuwe verbond is Jezus Christus. Zijn werk is om de relatie tussen God en mens die door de zonde is beschadigd te herstellen. Hij heeft dit volkomen volbracht (Joh. 19: 30).

Jezus zei: Het is volbracht! (Joh. 19: 30)

In verbondenheid met Hem is er verzoening en herstelde relaties: Hij is onze rechtvaardiging en heiligheid (1 Kor. 1: 30).

Maar uit God is het, dat gij in Christus Jezus zijt, die ons van God is geworden: wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing. (1 Kor. 1: 30)

In de verbondenheid tussen God en mens staat Jezus Christus centraal, zodanig dat we kunnen zeggen dat het erom gaat Jezus te kennen en een relatie met Hem te hebben. Hij is de levende Heer en Verlosser. Jezus kennen is eeuwig leven (Joh. 17:3).

Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt. (Joh. 17:3)

Geloof vestigt gemeenschap tussen de gelovigen en de drie-enige God en dus ook tussen gelovigen zelf. Het delen in de drie-enige gemeenschap (communio) door geloof in Jezus Christus loopt vooruit op de gemeenschap van de gemeente in het einde der tijden met de drie-enige God. Dit is het doel van God. En zo bidt Jezus om die gemeenschap tussen de gelovigen en de drie-enige God en tussen gelovigen zelf (Joh. 17: 21; zie ook 1 Joh. 1: 3).

Laat hen allen één zijn, Vader. Zoals u in mij bent en ik in u, laat hen zo ook in ons zijn. (Joh. 17: 21)

Hetgeen wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij ook u, opdat ook gij met ons gemeenschap zou hebben. En ónze gemeenschap is met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus. (1 Joh. 1: 3)

WAT IS DE GEMEENTE?

De gemeente is een gemeenschap die in Christus verbonden is met God en met elkaar, en die toeleeft naar deze toekomst, de eeuwigheid van volkomen gemeenschap. Zij is geroepen om het koningschap van God, het Heer-zijn van Jezus gestalte te geven in haar leven en werken en zo deel te nemen in de missie van God.

CHRISTUS IN HET MIDDEN

De kerk is kerk wanneer Jezus Christus in haar midden aanwezig is. 'Waar Christus is, daar is de algemene kerk'. In Matteüs 18: 20 zegt Jezus: waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden.

Er is hier dus sprake is van een 'vergadering', een gemeenschap die bij elkaar is gebracht. De 'naam van Jezus' identificeert de persoon die in de gemeente centraal staat. 'De kerk is de kerk van Jezus Christus of zij is in het geheel geen kerk'.

Bij elkaar zijn in de naam van Jezus betekent dat de gezamenlijke gelovigen zich met Hem identificeren. Jezus is de allesbepalende grond van hun leven. (1) In Hem hebben zij vrijheid: zij belijden Hem als Verlosser. Zij zijn gedoopt in Zijn naam, en zijn daarom gewassen, geheiligd, gerechtvaardig in zijn naam; hun oude leven is met Hem gestorven, zij zijn met Hem opgestaan in nieuw leven. (2) In Hem hebben zij oriëntatie: zij belijden Hem als Heer – hun Heer en de Heer van het gehele universum. (3) In Hem hebben zij kracht: zij erkennen Hem als de kracht waarin zij leven. Jezus Christus is

God-met-ons, Immanuël. Hem is gegeven alle macht in hemel en op aarde en Hij is met ons tot aan de voleinding van de wereld (Mat. 28:18-20).

Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb. En houd dit voor ogen: ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld. (Mat. 28: 18-20)

Dit vraagt van hen die vergaderd zijn rond de naam van Jezus als eerste geloof – zich toevertrouwen aan Jezus Christus. Als tweede vraagt dit van gelovigen commitment: zij staan er open voor dat hun leven bepaald wordt door Jezus Christus. Kerkelijke handelingen die deze commitment behelzen: de doop als zegel van de identiteit in Christus en de belijdenis als persoonlijk aanvaarden van (commitment aan) deze identiteit in Christus, en het avondmaal als herbevestiging van onze identiteit in Christus.

WAT IS HET DOEL VAN DE GEMEENTE?

De gemeente bestaat vooral voor twee nauw verbonden doelen: om God de eer te geven die Hem toekomt en om voor Gods Koninkrijk te werken in de wereld. Er is een derde doel, dat de eerste twee dient: elkaar opbouwen in geloof en gemeenschap.

1. GOD EREN

De mens mag, als middelpunt van de schepping, samen met heel de schepping (Ps. 19: 2)

De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt het werk zijner handen. (Ps. 19: 2)

meedoen in de verheerlijking van God (Ps. 147: 1; 149: 1).

Looft de HERE, want het is goed, onze God te psalmzingen, ja, het is liefelijk, een lofzang is betamelijk. (Ps. 147: 1)

Halleluja. Zingt de HERE een nieuw lied, zijn lof in de gemeente der vromen. (Ps. 149: 1)

Daarvoor is Christus gekomen (Joh. 17: 4).

Ik heb U verheerlijkt op de aarde door het werk te voleindigen, dat Gij Mij te doen gegeven hebt. (Joh. 17: 4)

God heeft ons opgenomen 'in Christus', zodat we zouden leven tot lof van zijn eer (Ef. 1: 11-14).

[Het is het geheimenis van God om alles onder één hoofd samen te vatten: Christus,] in Hem, in wie wij ook het erfdeel ontvangen hebben, waartoe wij tevoren bestemd waren

krachtens het voornemen van Hem, die in alles werkt naar de raad van zijn wil, opdat wij zouden zijn tot lof zijner heerlijkheid, wij, die reeds tevoren onze hoop op Christus hadden gebouwd. In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis, hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werdt, ook verzegeld met de heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis, tot verlossing van het volk, dat Hij Zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid. (Ef. 1:11-14)

Het fundamentele doel van de kerk is dan ook om eer aan God te brengen, Hem in het heden de eer te geven, Hem te verheerlijken, Hem groot te maken (1 Kor. 10:31).

Wat gij ook doet, doet het alles ter ere Gods. (1 Kor. 10:31)

De mensheid is geroepen om het beeld van God te vertonen: om zijn Drie-enig karakter te weerspiegelen, dat gekarakteriseerd wordt door gemeenschap, liefde en nederige dienst. Christus mag in ons gestalte krijgen (Gal. 4:19).

Kinderen, zolang Christus geen gestalte in u krijgt, doorsta ik telkens weer barensweeën om u. (Gal. 4: 19)

Deze taak staat voorop: God de eer geven die zijn naam toekomt (dat is: aanbidding). Het is: erkennen wie Hij is, Hem laten zijn wie Hij is. Het hoogtepunt van de aanbidding is de verrezen Heer. God verheerlijken (a) in zang en muziek, (b) in het uitspreken van Gods daden en wezen door de Schrift te lezen, te gedenken; werkelijke aanbidding is aanbidding in antwoord op de bijbelse openbaring; we kunnen God alleen kennen door zijn openbaring; daarom is het zo belangrijk om dat in de gemeente (thuis en voor zichzelf) en in de eredienst de Bijbel wordt gelezen en dat men de Bijbel meeneemt, (c) in gebed, (d) in de sacramenten van doop en avondmaal en andere betekenisvolle handelingen, (e) in levenswandel. De zondagse kerkdienst heet niet voor niets eredienst: we brengen God de eer!

De aandacht is dus niet gericht op de gelovige en zijn of haar geloof, maar op God Drie-enig die alles volbracht heeft (Hebr. 12: 2).

Laat ons oog daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs. (Hebr. 12: 2)

2. GEZONDEN OM GODS KONINKRIJK TE VERKONDIGEN, GESTALTE TE GEVEN

Dat God zijn heerschappij wil uitoefenen over heel de wereld, tot heil van heel de wereld, dat Jezus Christus Heer en Verlosser is, moet gestalte krijgen in heel de wereld. Daartoe is de gemeente geroepen. Belijdenis met woord en daad. In een christelijke levensstijl, in zending en evangelisatie, in dienst aan de naast, dichtbij en veraf. Dit zijn geen onderscheiden taken, maar ze vormen één geheel, ze zijn onlosmakelijk verbonden en behoren tot de taak van ieder lid van de gemeenschap, zij het ieder naar eigen gaven.

Vanuit de nood van de wereld mogen mensen worden aangespoord om hun heil te zoeken bij Jezus. Mensen mogen worden opgeroepen om leerlingen en volgelingen

van Jezus te worden. Aldus de zendingsopdracht van Jezus aan zijn leerlingen (Mat. 28: 19).

Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb. (Mat. 28:19)

De gemeente is ook gezonden om mensen in nood te dienen. Jezus verkondigde het evangelie in de context van dienst (Luc. 4:18-19).

De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren. (Luc. 4:18-19)

Het evangelie omvat het gehele bestaan. Verzoening geldt in alle relaties: met God, met elkaar (sociaal/maatschappelijk), met de schepping (ecologisch). Jezus is Heer op aller terreinen van het leven. De gemeente is geroepen om te helpen te voorzien in de noden van de minderbedeelden, maar ook om te werken aan gunstiger maatschappelijke structuren. Met Jezus bidt de gemeente: 'Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede' ook in de breedte van de maatschappij.

3. OPBOUW VAN DE GEMEENSCHAP

De gemeenschap wordt (op)gebouwd door geloofsopbouw (dat is: gemeenschap met God), zorg voor elkaar en gebed.

Tot de gemeenschap van gelovigen gaat men behoren door bekering (Hand. 2:37-41; Joh. 3: 3)

Toen zij dit hoorden, werden zij diep in hun hart getroffen, en zij zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannen broeders? En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal. En met nog meer andere woorden getuigde hij, en hij vermaande hen, zeggende: Laat u behouden uit dit verkeerde geslacht. Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd. (Hand. 2:37-41)

Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien. (Joh. 3: 3)

Het teken hiervan is de doop: gereinigd van zonden, met Christus gestorven en opgestaan (Rom. 6: 4).

Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwhed des levens zouden wandelen. (Rom. 6: 4)

Groei tot geestelijke volwassenheid is karakteristiek voor een christelijke gemeente (Ef. 4: 11-13).

Christus is het die apostelen heeft aangesteld, en profeten, evangelieverkondigers, herders en leraren, om de heiligen toe te rusten voor het werk in zijn dienst. Zo wordt het lichaam van Christus opgebouwd, totdat wij allen samen door ons geloof en door onze kennis van de Zoon van God een eenheid vormen, de eenheid van de volmaakte mens, van de tot volle wasdom gekomen volheid van Christus. (Ef. 4: 11-13)

Voor kinderen en jongeren geldt dat zij Jezus Christus leren kennen, een relatie met Hem aangaan en uit die relatie leven tot eer van God tot opbouw van het Koninkrijk van God, in en vanuit de gemeenschap met andere gelovigen. Maar ook volwassenen moeten blijven groeien in geloof en liefde (2 Tess. 1: 3),

Wij behoren God te allen tijde om u te danken, broeders, zoals gepast is, omdat uw geloof zeer toeneemt en uw aller liefde jegens elkander sterker wordt. (2 Tess. 1: 3)

in de relatie met Christus (Ef. 4:15-16; 2 Petr. 3: 18)

Dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus. En aan Hem ontleent het gehele lichaam als een welsluitend geheel en bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen naar de kracht, die elk lid op zijn wijze oefent, deze groei des lichaams, om zichzelf op te bouwen in de liefde. (Ef. 4: 15-16)

Wast op (=groei) in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als tot de dag der eeuwigheid. (2 Petr. 3: 18)

door geloofsondericht, bijbelstudie en het geloofsgesprek, in prediking, vorming en toerusting en in kleine groepen, waarin wordt gesproken over geloof en leven en men naar elkaar omziet. De christelijke identiteit mag blijvend worden opgebouwd: wie we zijn in Gods ogen, wie we zijn in Christus. Hiervoor is de geloofsgemeenschap onmisbaar.

De christelijke gemeenschap wordt ook gebouwd door onderlinge zorg, meeleven en barmhartigheid, door te leven in vrede (Rom. 12: 9-18),

De liefde zij ongeveinsd. Weest afkerig van het kwade, gehecht aan het goede. Weest in broederliefde elkander genegen, in eerbetoon elkander ten voorbeeld, in ijver onverdroten, vurig van geest, dient de Here. Weest blijde in de hoop, geduldig in de verdrukking, volhardend in het gebed, bijdragend in de noden der heiligen, legt u toe op de gastvrijheid. Zegent wie u vervolgen, zegent en vervloekt niet. Weest blijde met de blijden, weent met de wenenden. Weest onderling eensgezind, niet zinnende op hoge dingen, maar voegt u in het eenvoudige. Weest niet eigenwijs. Vergeldt niemand kwaad met kwaad; hebt het goede voor met alle mensen. Houdt zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, vrede met alle mensen. (Rom. 12: 9-18)

elkaars lasten te dragen (Gal. 6: 2 SV)

Draagt elkaars lasten, en vervult alzo de wet van Christus. (Gal. 6: 2 SV)

en elkaar te bemoedigen en aan te sporen (Hebr. 10: 24-25).

Laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken. Wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen, zoals sommigen dat gewoon zijn, maar elkander aansporen, en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen. (Hebr. 10: 24-25)

In het bijzonder moet in dit verband ook het gebed worden genoemd. Gebed is het instrument om gemeenschap met God en Jezus te beoefenen. Voorbede is gefundeerd in het priesterschap van alle gelovigen: we mogen voor elkaar priesters zijn. Centraal in de voorbede staat het verlangen dat de gelovigen God en zijn wil (verder) leren kennen en de werkelijkheid van Christus zullen uitstralen, in een dienst die past bij de persoon. Ook mogen we de noden, persoonlijk en wereldwijd, lijden, pijn en verdriet bij God brengen.

